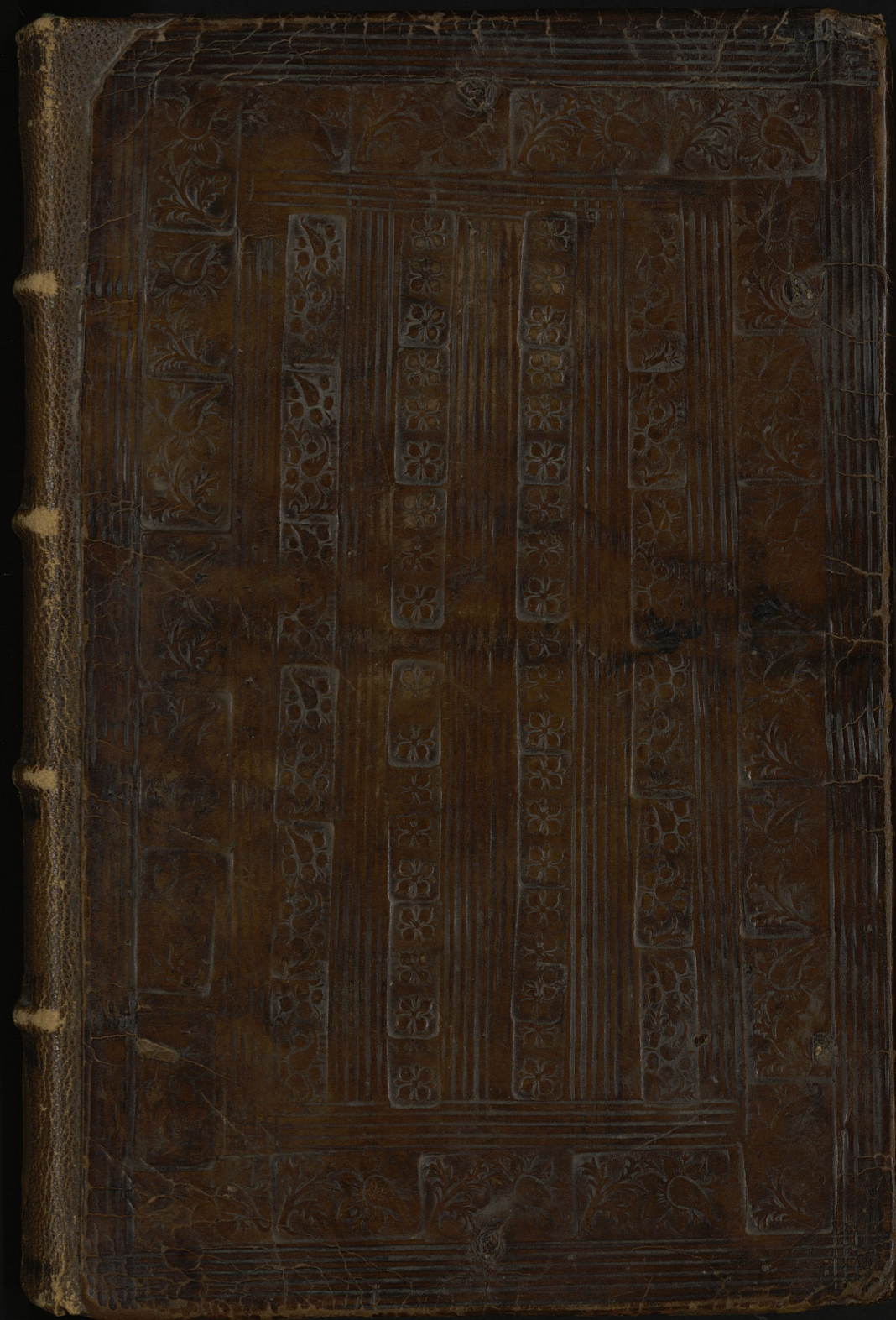
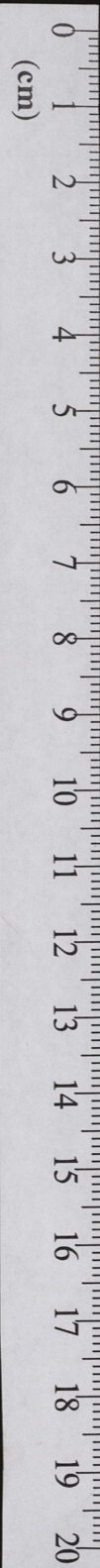

colorchecker CLASSIC

x-rite

mm

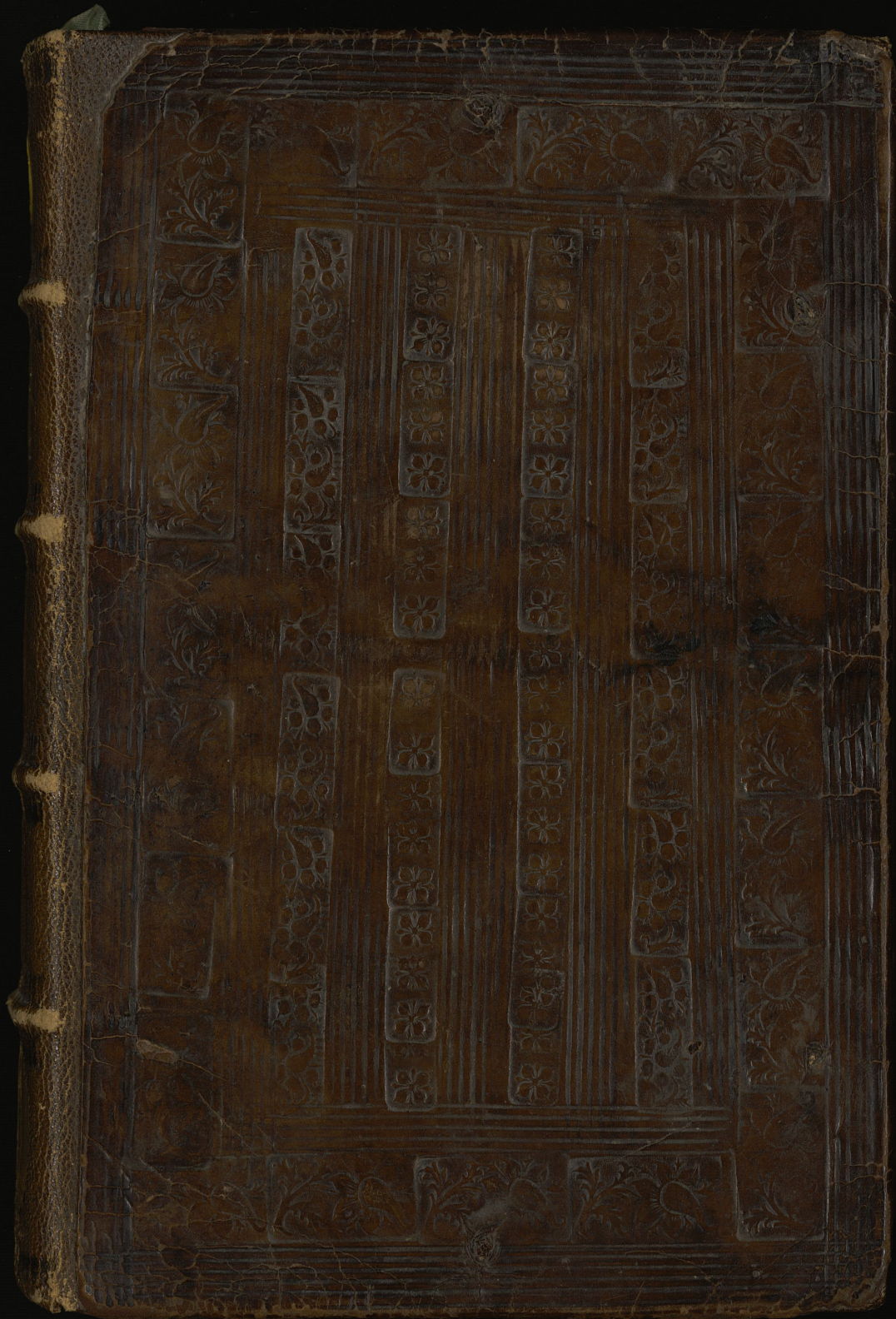
RECUEIL

XV. SIECLE

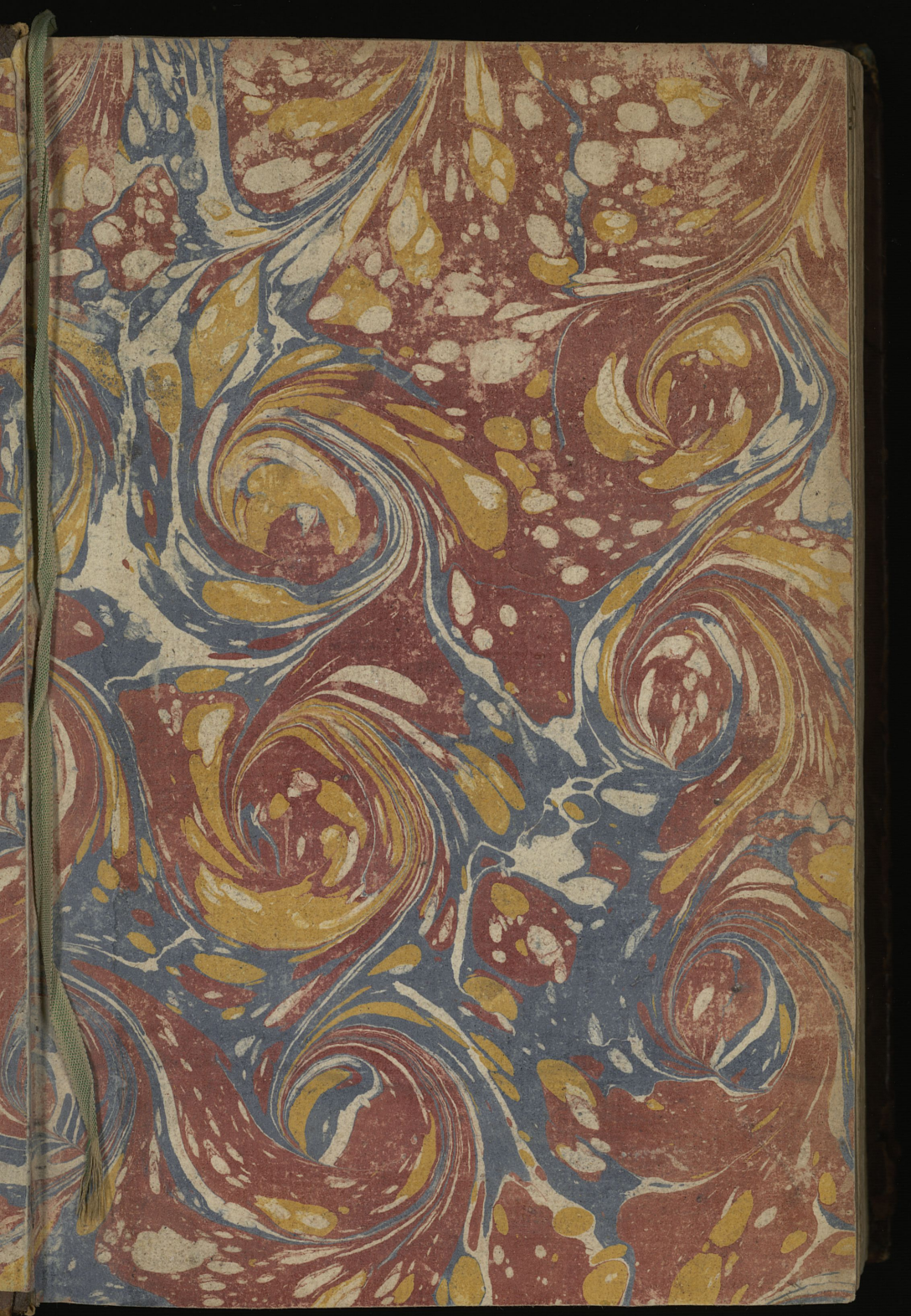
1108

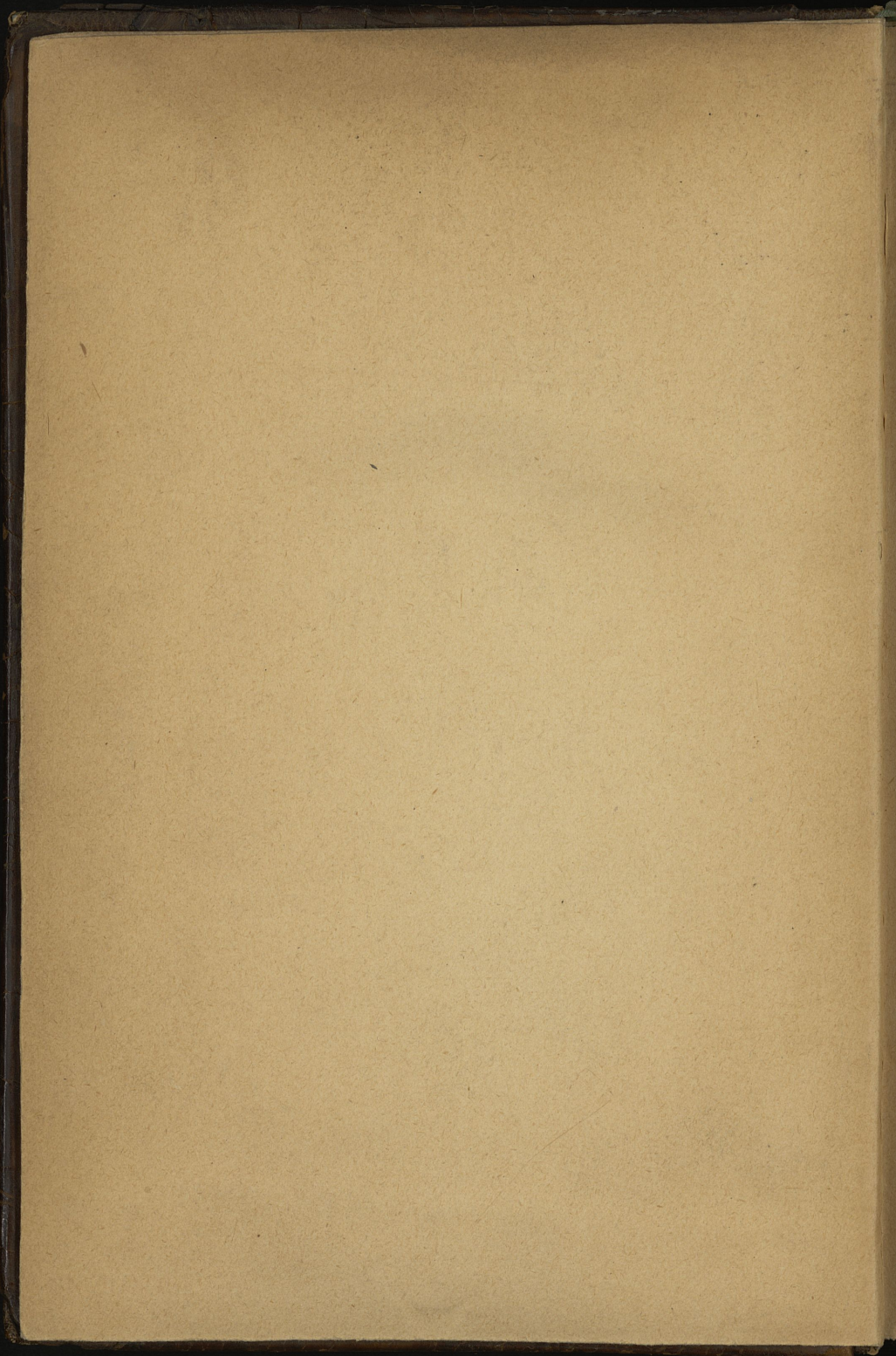
A

MAZARINE

XV = Sicke

1108 A

Table des ouvrages contenus
dans ce volume

Tractatus de anima editus a domino Petro de alliaco, 1403	1
Enchiridion naturale continens sexaginta questiones ab Adelmo Mejano 1500	30
Consequentiæ magistri Rodini. III. 1500	
Conceptus et insolubilia Petri de Alhyaco	119
Positiones physicales magistri David Grafton	190
Destructio naturalium communium contra reals	228
Tractatus utilis ad phys. intelligent. per magist. petri. Caleret	242
Sophismata Buridani	250
Waser Peter floridus de viribus herba- rum	304

Philippus Simolinus

~~Enchiridion raris Aristotelis Merani~~

~~Consequencia Martini Magistri~~

~~Conceptus & ineluctabilia Petri de Alfarabio~~

~~Positiones physicales Mag. David. Evangelinae~~

~~Destructio naturalium communium contra Aristotelem~~

~~De intensione raris Aristotelis & Averrois & Averrois~~

~~Sophismata Bernardini~~

~~Metaphysica de virtutibus herbarum~~

Erminoꝝ alius metālis
alius vocalis alius scri
ptus. fmin⁹ metālis est
cōceptus siue act⁹ intel
ligēdi aievel potētie intel
lectine. f⁹ vocalis ē vor

significās adplm̄. termin⁹ vero scriptus
est scriptura sinonima in significādo vo
ci significatiue adplm̄. vnde fmin⁹ in to
ta sui cōitate sic pōt describi. Terminus
est signū qđ ex impōne quā actu habz v^t
er natura sua potētie cognitiue eam
vitali imutando aliquid vel aliqua vel
aliquali⁹ natū ē significare. Et dī in pre
dicta diffione ex impōne actu quā habz
ppter fminos vocales 7 scriptos 7 men
tales iproprie dictos qui ex impōne sig
nificāt. Et dicit vel ex natura sua ppter
fminos metāles pprie dictos qui natu
ralit⁹ significāt. Significare autē ē poten
tie cognitiue eā vitali imutādo aliquid
vel aliqua vel aliquali⁹ respitāre. Vñ in
predictis descriptionib⁹ ponit ly aliqd
ppter fminos cathegorematicos singu
laris numeri nō collectivos. 7 ponit ali
qua ppter fminos collectivos singula
ris nūeri: vel ppter fminos ples nō col
lectivos. 7 ponit aliquali⁹ ppter fminos
sincathegorematicos rōe significatōis
Exemplū primi: vt iste termin⁹ homo si
gnificat aliquid. Et^m scđi. vt iste termi
n⁹ pplus vel iste termin⁹ homies in plī
significant aliqua. Exēplū terciū vt iste
termin⁹ omis significat aliquali⁹. Vñ
vitalis imutatio in pposito est actualis
noticia siue cogn⁹ effectie partialit⁹ cau
sata a potētia cognitiua vitalit⁹ pceptia
7 inherēs ipsi potētie cognitiue vitalit⁹
pceptine. Ex ista descriptione sequit⁹ qđ
ad hoc qđ aliqua res siue aliqua quali
tas dicat⁹ noticia imutans potētia cog
nitiua siue vitalis imutatio requirit⁹ du
plex hītudo illius qualitatis ad cogniti

uā potētia. Prima est qđ sit effective a
potētia cognitiua saltē partialiter rōne
cur⁹ si deus in lapide pōderet actualē
noticiā de homie hoc est illā qualitatez
que est actualis noticia homis nō pōt
hoc dicere lapis vitalit⁹ imutari nec il
la qualitas esset vitalis imutatio lapi
dis. quia lapis nō est vitalit⁹ pceptiu⁹ ta
lis noticie nec ad eā concurrat effective

Secda hītudo est qđ talis noticia inhe
reat potētie cognitiue sicut accūs inhe
ret suo subiecto 7 informet potētia cog
nitiua rōne cui⁹ eētia diuina siue de⁹.
quāqz potētie cognitiue oīa representa
ret: nō tamē posset esse ppria vitalis im
mutatio siue noticia actualis alicui⁹ rei
quia eētia diuina nō pōt inherere potē
tie cognitiue nec pōt eā informare cum
de⁹ siue eētia diuina nichil informat nec
cuiqz inheret. Ex quo p3 qđ nulla res ē
eētia⁹ rōne 7 intrinsece vitalis imutatio
sed h⁹ scilz esse vitalē imutationē cōue
nit alicui qualitati p hītudinē ad aliqđ
extrinsecū: vt patuit. Inferē vltius
qđ vitalis imutatio pōt nō esse vitalis i
mutatio. hoc p3 quia vitalis imutatio id
est illa res que est vitalis imutatio nō ē
eētia⁹ nec intrinsece: 7 per psequēs nō
necessario est vitalis imutatio sed acci
dētia⁹ extrinsece 7 contingēt. igit⁹ po
test non esse vitalis imutatio. hoc quod
dictum est declarat⁹ exemplo. pono em̄
qđ a. sit actualis noticia de lapide nūc vi
taliter imutans potētia intellectiua sor
tis. hoc posito. a. est vitalis imutatio
volo qđ deus conseruet. a. absqz hoc qđ
dependeat effective a potētia intellecti
ua sortis et absqz hoc qđ ei inherat h⁹
posito qđ est possibile a non amplius est
vitalis imutatio. patet per descriptionē
vitalis imutatiois supra posita. Restat
igitur probatū illud coz^m scilicet qđ vi
talis imutatio bene potest non esse vita
a ii

mq. le. vero = Conceptus et insubilia

infr. v. l. s. imutatio. z. ca. 1 Notandum est
deinde q̄ significare est idem q̄ signū rei
facere hoc esse signum alicuius rei verū
tamen dupliciter aliqua res potest dici
signum alicuius rei. vno modo vt dicit
in noticiā illius rei cuius est signū. Alio
modo quia est ipsa met noticia rei. Se-
cundo dicim⁹ conceptū esse signum rei
cui⁹ talis pceptus est naturalis similitu-
do nō q̄ ducat in noticiā illi⁹ rei sed q̄
est ipsa met noticia rei naturalit̄ pprie
representās rem. Primum⁹ adhuc dupli-
citer quia vna res pot ducere in noticiā
alteri⁹ rei primariā sic v3 q̄ causet pri-
mā noticiā de re. z sic omis res nata est
esse signū sui ipsius. quia nata est causa
re potētie cognitive. primo noticiam sui
ipsius. sic etiā vna res habens habitudi-
nē aliquā naturalē ad aliā rem sicut ac-
cidēs ad substantiam vel vt creatura ad
creatore⁹ pot ducere in noticiā primariā
illius rei z per psequens esse signū alti⁹
rei. Alio⁹ aliquid dicit signū rei quia du-
cit in noticiā scđariā siue rememoratiuā
supponēdo primā noticiā z sic vestigiū
in q̄tum hmoi ducit in noticiā rei cuius
est vestigiū. Similit̄ hoc modo finis ad
plm instituti ducūt in noticiā scđariā si-
ue rememoratiuā rei significate supponē-
do primā noticiā rei significate. No-
tandū est vltērius q̄ termin⁹ mētalis cō-
ceptus siue actus intelligēdi z not⁹ rei
apprehensua idē sunt. Et tñ noticia rei
apprehensua est duplex. quedā est pple-
ra. alia incōplera. Noticia apprehensua
incōplera est pceptus rei incōpler⁹. No-
ticia vero apprehensua ppleta est conce-
ptus pplerus. Et ista adhuc est duplex
quedā est cōplera pplerione distāte. Al-
lia est ppleta pplerione indistāte. Noti-
cia ppleta cōplere distāte est cuius
extrema distant per copulā verbale que
in mente non est aliud q̄ quidē actus in

telligendi sicut cathegoreumatic⁹ sig⁹ qui
est complexiu⁹ z vniu⁹ p modū dicitā-
tis predicati cū suo subiecto. Noticia
vero ppleta complexione distāte est cu-
ius extrema nō distant per talem copu-
lam vel int̄ cuius extrema non ponitur
talis copula faciens extrema distāte.

Nota q̄ noticia apprehensua incom-
pleta est pprie ipse termin⁹ mentalis si-
ue cōceptus incōplerus naturalit̄ signi-
ficans aliquid vel aliqua vel aliquo aliter

Notandū est tamen p termin⁹ menta-
lib⁹ q̄ terminoz mentaliū quidā est ca-
thegoreumatic⁹. et alius sicut cathegoreu-
matic⁹. Adhuc termin⁹ mentalis cathe-
goreumatic⁹ est triplex. quidā est cathe-
goreumatic⁹ significatiōe tm̄. z alius est
cathegoreumatic⁹ officio tm̄. Alius est
cathegoreumatic⁹ significatiōe z officio
simul. Similit̄ finis mentalis sicut
thegoreumatic⁹ quidā est sicut cathegoreu-
matic⁹ significatiōe tm̄. et coincidit cum
mētali finis cathegoreumatico officio
tm̄. Alius est sicut cathegoreumatic⁹ offi-
tantū. z coincidit cū cathe⁹ significatio-
ne tm̄. Alius est sicut catheg⁹ officio z si-
gnificatione simul et ex opposito se ha-
bet ad finis cathegoreumaticū offi-
z significatiōe simul. Termin⁹ mētalis
cathe⁹ significatione tantū est pceptus
naturalit̄ significans aliquid vel aliqua
non potens reddere suppositum verbo
personali modi finiti nec esse appositum
respcū nois noiatini casus cui⁹ modi est
finis mētalis mere adiectiu⁹ vel finis
mētalis obliqui casus vel verbū impso-
nale. Termin⁹ mētalis cathe⁹ officio
tm̄ est qui ex natura sua nichil nec ali-
qua significat potest tamē esse appositū
respcū nois nri casus cui⁹ modi est copla
verbalis modi finiti in mēte. Termi-
n⁹ mētalis cathe⁹ significatiōe z offi-
siml̄ ē qui naturalit̄ significat aliqd vel

aliqua et potest esse suppositum respectu ubi personae
 nalis modi finiti vel appositum respectu
 nois nri casus cuius modi sunt nomina
 mentalia scilicet vel verba adiectiva.
 Terminum vero mentalis sive officio et
 significatioe similis est actus intelligendi qui
 naturaliter non significat aliquid vel ali-
 qua sed aliqualiter vel est actus intel-
 ligendi qui naturaliter non significat ali-
 quid sed aliqualiter qui non potest redde-
 re suppositum verbo personali finiti modo nec
 esse appositum respectu nois nri casus
 cuius modi sunt nomina et pronomina
 mere pronominaliter capta in mente et si
 gna vltia vel particularia et coniunctio-
 nes et multa alia. Item terminorum men-
 talium quod est terminus mentalis proprie dicitur.
 Alius improprie dicitur terminus mentalis
 improprie dicitur est conceptus vocis vel
 scripture sive tali vocem. Et dicitur ta-
 lis conceptus terminus mentalis improprie
 dicitur est talis conceptus qui licet signi-
 ficet naturaliter proprie voce vel scriptu-
 ram cuius est naturalis similitudo potest tamen
 cum hoc significare ad placitum et subordi-
 nari alteri conceptui qui solum naturaliter
 significat. Verbigratis conceptus huius
 vocis homo naturaliter proprie significat illam
 vocem homo quia est eius naturalis simili-
 tudo sed ad placitum significat omnes ho-
 mines singulares et ut sic subordinatur
 in significatione illi conceptui qui natu-
 raliter proprie est representativus omnium ho-
 minum. Ex quo sequitur quod idem terminus me-
 ntalis improprie dicitur est significativus na-
 turaliter et ad placitum nec hoc est difficile
 cognitum tamen respectu diversorum idem para-
 do illi terminum ad diversa significata sed
 hoc habeat verum etiam respectu eiusdem
 proprie nam clarum est quod quis potest in se for-
 mare conceptum huius vocis ens quo facto
 ille conceptus proprie representat illam vocem
 ens cum sit eius naturalis similitudo et idem

conceptus ad plura significat omnes res mun-
 di quod subordinatur in significatione illi conceptui com-
 muni qui naturaliter proprie representat omnem
 rem mundi et cum illa vox ens sit una res com-
 cepta conceptu communi representatio. entium
 sequitur quod conceptus huius vocis ens ad plura
 significat illam vocem ens quod etiam significat
 naturaliter proprie ut dictum est. Et proprie quod
 idem terminus mentalis improprie dicitur eadem
 rem significat naturaliter proprie et ad placitum
 vltimate. Et si arguatur quod hoc sit impossi-
 bile quod videtur implicare predictum igitur est
 impossibile ante probatur sic nam si alius ter-
 minus significet aliquam rem naturaliter proprie
 necessario significat illam rem nec potest non si-
 gnificare eadem rem et si idem terminus sig-
 nificet eandem rem ad placitum non neces-
 sario sed contingenter significat illam rem et sic po-
 terit non significare illam rem proprie potest non signi-
 ficare et non potest non significare eandem rem
 quod dicitur manifeste igitur illud ex quo hoc
 infertur est impossibile igitur illud. Ad
 argumentum ridentem dicendo hoc quod deficit
 una parte assensum sed in illa cum dicitur si enim talis
 terminus significet illam rem ad plura potest non signi-
 ficare illam rem. Illa enim dicitur est facta sim-
 pliciter. Sed si diceretur sic si enim talis terminus
 significat illam ad plura potest non significare
 ad plura tale rem illa dicitur conditionalis esset vera
 conceptus enim huius vocis ens si significat ad
 plura illam vocem quod subordinatur illi concep-
 tui qui naturaliter representat omnem ens mundi et
 quod illi conceptui ad plura subordinatur posset
 non subordinari. ideo etiam posset non signifi-
 care ad plura tale vocem quod spatium tamen significa-
 ret naturaliter proprie et non posset non signifi-
 care. Pro eundem solutionis argumē-
 ti dici posset quod licet sit inconveniens eundem
 terminum eandem rem significare naturaliter et ad
 plura vltimate utroque sed adequate non tamen est
 inconveniens eundem terminum eandem rem signi-
 ficare naturaliter proprie et adequate et ad
 plura vltimate in adequate ut in proposito co-

ca. iii.

potentie cognitue eam vitatū imutādo
 repitare. et hoc cōuenit cuiuslibet rei. q̄
 libet em̄ res ex natura sua habet q̄ ē na
 ra causare sui conceptū in poten^a intelle
 ctua. ⁊ sic mediante tali pceptu est nata
 representare poten^a cognitue. Ex q̄
 sequitur q̄ omis res significat vel nata
 est significare seipsam naturalr cōiter.
 Significare autē naturalr pprie solum
 cōuenit terminis mentalibus. vt satis pa
 ter ex dictis Notandū ē vlteri^o q̄ sicut
 termini mētales pprie dicti cathegreuma
 tici significatiōe naturalr significāt ali
 quid vel aliqua: sic etiā termini mentales
 sine categorematice significatiōe natura
 lr significāt Itē mtoz mētalū pprie
 dictoz aliqui naturalr significāt nomia
 lit ⁊ tales naturalr sunt nomia. aliqui
 naturalr significant verbalit ⁊ tales sūt
 naturalr verba. ⁊ sic de aliis partib^o o
 rationis. non ergo termini mentales pprie
 dicti sūt hui^o vel illius partis orōnis p
 aliquos mōdos significādi supaddictos
 sed seipsas ex natura sua sūt istiusv^l illi^o
 ptis orōnis. Item aliquis termin^o mē
 talis pprie dicit^o naturalr significāt ad
 iectiue ⁊ sic naturalr est adiectiu^o et ali
 quis naturalit significāt sbrtie ⁊ sic natu
 raliter est substantiu^o. Item aliqs ter
 min^o mentalis naturalr est noiatiui ca
 sus alter grī. ⁊ sic de aliis. Itē aliqs
 actus intelligēdi siue pceptus naturalit
 ē prime psonē. alter scēdē. ⁊ alī terciē. ⁊
 sic de aliis accidētibus ptū orōnis. Ex
 quibus inferī q̄ vnus pceptus siue act^o
 intelligēdi naturalr erigit alium ⁊ re
 git eum. puta conceptus verbalis natura
 lit regit conceptū nomiale et eum eri
 git ⁊ vnus pceptus naturalr vnitur al
 teri transitiue vel intransitiue quare se
 quit q̄ regimen ⁊ cōstructio naturaliter
 conueniūt terminis mentalibus pprie di
 ctis et nō per aliquos mōdos significādi

etis addictos. Sequitur etiam logicall
 loquendo q̄ vnus conceptus de alio pre
 dicatur naturaliter et naturaliter vel acci
 dentaliter. directe vel indirecte. vere vel
 false. Notandū est vltierius q̄ termi
 noz mentalū pprie dictoz alter est ab
 solut^o alter est cognotati^o. Terminus
 mentalis absolutus est qui preter illud
 pro quo naturalr supponit nichil cog
 notat nec intrinsecū nec extrinsecū. posi
 tiue nec priuatiue vt cōceptus ille qui
 absolute significat homines cui subordi
 natur in significando iste termin^o voca
 lis homo. Termin^o mentalis cognota
 tiu^o est qui preter illud pro quo suppo
 nit naturaliter aliquid intrinsece vel ex
 trinsece. positiue vel priuatiue cognotat
 ⁊ iste est duplex. quidam est cognotati
 uus intrinsece qui scilicet vltra illd pro
 quo supponit naturaliter cognotat par
 tem essentialē. ⁊ intrinsecā rei pro qua
 supponit sicut termin^o mentalis qui est
 differen^a eēntialis dicitur termin^o cog
 notatiu^o Alius est termin^o cognotatiu^o
 mentalis extrinsece qui scilz preter illud
 pro quo supponit cognotat aliquod ex
 trinsecū illi rei pro qua supponit. ⁊ hoc
 multiplici nā alī cognotat positiue aliqd
 extrinsecū iherere illi rei p qua supponit
 vt pcept^o ille cui subordinat i significādo
 ille finit^o vacal^o albus significat ⁊ sup
 poit p re alba ⁊ cognotat positiue illa rē
 q̄ ē albedo siue illā qualitatē iherere rei
 albe Ali^o finit^o mētal^o cognotat aliqd ex
 trinsecū priuatē ⁊ nō iherere rei p qua
 suppoit vt finit^o mētal^o priuatiu^o c^o modi
 ē ille pcept^o cui subordinat i significādo
 iste finit^o mētal^o priuatiu^o cec^o significat
 em̄ ⁊ suppoit p re ceca cognotādo visū
 siue actū vidēdi nō iherere illi rei. Ali^o ē
 finit^o mētal^o cognotatiu^o extrinsece q̄ scilicet
 cognotat aliquod extrinsecū rei pro qua
 supponit nō quidem cognotando illud

x b

extrinsecū inherere illi rei nec cognoscendo inherere sed cognoscendo illud extrinsecū aliquatū vel taliter se habere ad illam rem pro qua supponit scdm diversos modos cognoscendi terminorum relationum verbigratia. ille terminus relatiuus metallicus pater qui est ipsa relatio cui sub ordinatur in significatio iste terminus vocalis pater cognoscit aliquam rem extrinsecam scilicet illam rem que est filius esse generata ab illa re que est pater pro qua supponit et illa eandem rem existere. Item ille terminus metallicus cui subordinatur in significatio iste terminus vocalis locatum preter rem pro qua supponit cognoscit aliquod extrinsecū scilicet illam rem que est locus assistere circūdare et continere illam rem pro qua supponit iste terminus locatum. et sic suo possit exemplificari de aliis terminis cognoscatiuis sicut diversos et varios modos cognoscendi. Unde modus cognoscendi ueniens cuius terminus cognoscatus satis apparet per diffinitionem talis termini quid nominis si recte datur. Si enim diffiniatur iste terminus pater diffinitione explicante quid nominis dicetur pater est quoddam animal quod ex sua substantia generat aliud animal eiusdem speciei cum eo quod est filius. si etiam diffiniatur iste terminus locatum dicitur sic. locatum est res cui assistit locus circūdans et continens eandem rem que dicitur locatum. et sic dicatur de aliis etiam diversos modos cognoscendi.

Ex dictis inferunt quod quilibet terminus cognoscatus habet plura significata et admodum habet duo scilicet unum formale et aliud materiale. materiale est illud pro quo supponit. formale est illud quod cognoscit. Sequitur etiam ex dictis quod aliquis terminus metallicus naturaliter significat absolute; et aliquis naturaliter significat cognoscatiue siue respectiue et sic aliquis preceptus naturaliter est absolutus in significatio. et aliquis naturaliter est cognosc-

tatus siue respectiue. Quis aliquis preceptus si una entitas absoluta. quod est aliqua qualitas. sic etiam aliquis preceptus naturaliter est cois in significatio et supponendo et predicatio. et as preceptus naturaliter singularis in significatio supponendo. et predicatio quod ois preceptus in anima existens sit entitas singularis in eendo. Pro maiori notitia dicitur notandum est quod preceptus est actualis notitia aliquid cuius rei causa in anima partialiter ab obiecto scilicet a re precepta siue cognita. et partialiter etiam a potestate cognitiua formaliter vitaliter inmutata ipsa potentia intellectiua. et sic preceptus actualis notitia actus intelligendi vitalis inmutata pro eadem re siue qualitate supponitur. cognoscatur tamen isti termini aliquas habitudines illius qualitatis que istis nominibus ad aliquod extrinsecū: puta ad potentiam intellectiua vel ad rem intellectam.

De cognoscatione istius termini vitalis inmutata satis dicitur est superius in descriptione vitalis inmutatiōis. Sed de cognoscatione istius termini preceptus nunc aliquid est dicendum. cognoscatur enim quod mediante illa qualitate que est preceptus inherente ipsi potestate intellectiue et eam informante ipsa potestate intellectiua capiat siue intelligat rem intellectam siue preceptam. quare sequitur quod nulla res siue nulla qualitas est essentialiter et intrinsece actualis cognoscitur vel vitalis inmutata ut dictum est superius. sic etiam nulla res siue nulla qualitas est essentialiter et intrinsece preceptus. Ex quo ulterius sequitur quod preceptus non necessario est preceptus et per consequens preceptus potest non esse preceptus hoc est dictum illa res que est preceptus potest non esse preceptus hoc declarat tali exemplo volo quod sit. a. illa qualitas que est preceptus lapidis nunc existens in potentia intellectiua sortis quo mediante intellectu sortis capit et cognoscitur rem que est lapis. uolo ulterius quod deus separaret a ab intellectu sortis. et quod a. maneat etiam in sorte etiam sorte non manente hoc facto. a. non est co-

ceptus qz nō mediāte ipso intellectu for
 capit z cognoscit lapidē cum tunc for.
 in tali casu nō sit. Restat igit improba
 tio qz ceptus pōt nō eē ceptus z cōce
 ptus in tali casu postlo manet qm nō ma
 net ceptus. Et si arguat tali ceptui na
 turalit̄ puenit significare rem illa cui⁹ ē
 naturalis similitudo ipsi intellectu h° cō
 ueit sibi eēntialiter z intrinsece. z per se
 quēs necessario nō pōt sibi nō couenire.
 Videt̄ igit qz ceptus naturalit̄ z neces
 sario sit cept⁹ z p seque⁹ qz nō possit
 nō esse ceptus z sic prius dicta nō vidē
 tur vera. Ad ar^m breuit̄ rōdetur dice
 do qz seque⁹ nō valet qz cōmittit falla
 cia p̄ntis naturalit̄ em̄ est in plus q̄ ne
 cessario. bene em̄ sequit̄ hoc couenit isti
 rei necessario qz puenit ei naturalit̄. sed
 ecōtra nō valet. Simile ar^m si fieret qz
 similis p̄na in istis sic arguēdo illi rei q̄ ē
 pater puenit naturalit̄ qz sit pater. igitur
 puenit ei necessario. z per seque⁹ illa
 res que est pater nō pōt nō esse pat. isto
 tamē vltimū seque⁹ est falsū nā pater
 potest nō esse pater et illa res que ē pat
 licet naturalit̄ sit pat nō tñ necessario est
 pater sicut etiā illa qualitas que ē ce
 ptus licet naturalit̄ sit ceptus nō tñ ne
 cessario ē ceptus quare cōceptus pōt
 nō esse ceptus vt supius illatū est. Et
 hec de terminis mētalib⁹ dicta sufficiāt.
 ¶ Hinc de vocalibus est dicēd. ter
 min⁹ vocalis est vox significatiua
 ad placitū. vñ si sufficient̄ describat vox
 significatiua ad placitū. sufficient̄ etiam
 erit descriptus terminus vocalis. vox aut̄
 significatiua ad placitū sic debet descri
 bi. Vox significatiua ad placitū est qua
 apprehensa ab auditu ex impōne quas
 actu hz nata est potētie cognitiue eam
 vitaliter imutando instrumentalt̄ aliqd
 vel aliqua vel aqualit̄ rep̄tare aliud
 a se a suo platore vel a suis ptibus nisi

aliquid illoz significet ex impōne. Vñ
 in predicta descriptione ponit̄ que ap
 prehensa ab auditu qz priusq̄ termin⁹
 vocalis siue vox significatiua ad placitū
 significet potētie cognitiue suū significa
 tū oportet qz pri⁹ ipsa vox p̄cipiatur ab
 auditu z inde spēs vocis differt ad po
 tentiā cognitiuā qua mediāte ipsa potē
 cognitiua reducit in noticiā rememora
 tiua rei cuius prius habuerat noticiā
 primariā. Et dicit̄ potētie cognitiue et
 nō intellectiue qz nō solum hoib⁹ aliqd
 significatur sed etiam brutis per voces
 ad placitū institutas aliquid significare
 cōuenit eis. Et dicit̄ etiā vitalit̄ imutan
 do instrumentalt̄. vnde sup̄ satis dictū
 est quid sit vitalis imutatio. sed postur
 hic instrumentalt̄ qz ipse intellectus cau
 sat in ipso effectiue p̄tialiter actū intelli
 gendi siue actualē noticiā de re z seipsū
 vitaliter imutat effectiue p̄tialiter ipsa
 vero actualis noticiā siue actus intelligē
 di ipsū intellectū formalit̄ vitalit̄ imu
 tat quia formaliter est ipsa vitalis imu
 tatio vt supra dictum est. sed ipsa vox si
 gnificatiua vitalit̄ imutat instrumentalt̄
 deinde dicit̄ aliquid vel aliqua propter
 terminos vocales cathegorematicos si
 gnificatiōe vt sortes homo pplus z dicit̄
 tur aliquat̄ ppter terminos vocales sin
 cathegorematicos significatiōe vt ois
 z ponit̄ aliud a se vel a suo simili. quia
 ois termin⁹ vocalis nat⁹ est significare
 seipsū vñ sibi similit̄ naturalit̄ cōiter imo
 ois res vt supra patuit z dicit̄ vel a suo
 platore qz etiā ipsa vox dicit̄ significa
 re suū platorē vel naturaliter vel ex
 p̄suetudine audientū ipsā nec ppter h°
 dicit̄ significatiua ad placitū i pposito
 dicit̄ etiā vel a suis ptib⁹ qz ipsa vox na
 turalit̄ cōiter significat se z suas ptes.
 Similit̄ dicit̄ nisi aliquot illoz significet
 ex impōne qz tūc quicūqz vox significa

tua significat suū prolatozē p impōnez
puta si petrus pferat istaz vocē petrus:
illa vox significat suū prolatozē ad plm̄
7 p impōnem et p̄pterea dicit significā
tua: posset etiam ipsa vox imponi ad si
gnificandū se vel sibi simīlē: vel suas p
tes quo facto p̄pter ea diceret significa
tua. Notanduz ē pro maiori intelle
ctu p̄dictoz q̄ significare ad plm̄ nō est
aliud q̄ institutio facta p voluntatez et
per placitū alicui⁹ toti⁹ cōitatis vel a
licuius h̄ntis auctoritatē 7 gerētis vice
totius cōstitatis aliquid vel aliqua vel a
liqualiter rep̄ntare s̄z tñ termin⁹ vocalis
d̄r significare ad placituz duplicif. vno⁹
ad placitū vltimate. alio⁹ ad placitū non
vltimate. termin⁹ vocalis d̄r significare
ad plm̄ vltimate rem illā ad quā signifi
candū vltimate est impossitus. puta rem
prius cōceptaz et dicit significare ad pla
citū nō vltimate illū cōceptū siue terim
mētalem p̄prie dictū cui in significando
subordinatur. verbigra. iste termin⁹ vo
calis hō significat ad plm̄ vltimate om̄s
singulares homines et significat ad plm̄
non vltimate cōceptū naturalif rep̄nta
tiū oim̄ hoim̄. Notandū est vltari⁹
q̄ significatū vltimatū est res significata
p̄ aliquem terminū ad quā significādum
talis termin⁹ imponit v̄ illud p̄ quo sup
ponit naturaliter p̄prie significat. Et di
citur ad quā significādū talis terminus
imponitur/etiam p̄pter terminos voca
les vel scriptos qui vltimate vt dictuz ē
significant rē ad quā significādū impos
ti sunt. Et d̄r vel illud p̄ quo etiā p̄pter
terminos mētales p̄prie dictos qui vlti
mate significant rem pro qua supponit
quia significant illā rē naturalif et pro
prie. Significatū vero nō vltimatū est
res significata p̄ aliquē terminū cui ta
lis termin⁹ nō imponit ad significādum
nec illud p̄ quo suppoit naturalif p̄prie

significat. Et d̄r cui talis termin⁹ rē. qz
si aliquis termin⁹ vocalis sit impossitus
ad significādū cōceptū in aīa exītem ta
lis erit significatū vltimatū talis termi
cuiusmodi est iste termin⁹ vocalis p̄cep
tus qui vltimate et ad plm̄ significat om̄
nē p̄ceptū. Ex his p̄z q̄ termin⁹ vocalis
na p̄prie significat cōceptū cui subordi
nōtur in significando qz nō significat il
lū tanq̄ significatū vltimatū s̄z tanq̄ si
gnificatū nō vltimatū qz non p̄prie est
impossitus ad significandū talē cōceptuz
s̄z ad significādū rē mediāte tali cōceptū
p̄supponendo significatiōē naturalē cō
ceptus. D̄z etiā q̄ termin⁹ vocalis signi
ficat seipm̄ tanq̄ significatū nō vltima
tum qz nec significat seipm̄ p impōnem:
nec naturaliter p̄prie /s̄z solū naturalif
cōiter vt supra dictū fuit. Ex istis iā
dictis inferitur p̄ suppoitōib⁹ terminoz
cognoscēdis q̄ qñ termin⁹ vocalis in p
positione vocali accipit siue supponit p
cōceptū siue p̄ terminū mētalem p̄prie d̄r
cto cui subordinatur in significādū acci
pitur siue supponit p̄ suo significato nō
vltimate qñ etiam supponit vel accipit
p̄ se vel sibi simili accipit pro suo signi
ficato nō vltimate. Et in his modis ab
aliquibus dicit h̄ere supponem materia
lē qñ vero accipit p̄ re quā vltimate p
impōnem significat qz tūc supponit pro
suo significato vltimate d̄r h̄ere supposi
tionē p̄sonalē. Inferitur etiā qz qz termi
nus mētales p̄prie dicit⁹ in p̄pōne mēta
li semp̄ naturaliter accipit p̄ re quā vl
timate significat naturalif p̄prie iō sem
per supponit p̄ suo significato vltimate
qz semp̄ p̄sonaliter supponit et nūq̄ ma
terialiter. Ista ad longū h̄nt videri in
tractando sp̄aliter de supponib⁹ /iō p
nunc ista pauca sufficiant rē. Nota
duz est vltari⁹ qz esse cathegoremata
cū vel sincathegorematicū significatio

ne vel officio uniformi convenit termino
 vocali significati et psonalit accepto si
 cut termino mentali pprie dicto. na om
 nia que conveniunt termino vocali signifi
 cative et psonalit accepto sibi conveniunt
 per bitudine et subordinatione ad termino
 mentale pprie dictu qui naturalit pro
 prie significat sic vel sic scz ca^o vel sin^e
 vt supra dictu fuit. Aliquis igit termi^o
 vocalis dicitur ca^o significatiione qui si
 gnificatiione et psonalit acceptus ex sup
 pone q actu habet significat aliqd vel
 aliqua vt iste termi^o vocalis ho vel po
 pulus et sic de aliis. et sic coformit dicen
 du est describendo tales terminos voca
 les cathogoreumaticos vel sincathogo
 reumaticos sicut fuit dictum de men
 libus addendo ipsi seper hoc complexuz
 significatiione et psonaliter acceptus.
 Restat vnum quod no fuit dictu scz q
 terminoz vocaliu quida est mere cathe
 gorematic^o vt iste termin^o homo. ali^o
 est sincathogorematic^o vt iste termin^o
 omnis. Alius est termin^o vocalis prim
 cathogorematic^o et prim sincathogoreu
 maticus et sic est mistus et talis q scz
 pot resolui in duos terminos quoz ali
 est pure ca^o et ali^o e pure sincathogoreu
 maticus cuiusmodi est iste termin^o vo
 calis nihil vel nil vel aliquid vel gene
 raliter omnia signa vlia vel picularia
 in neutro genere quibus no expimuntur
 sobia vt omne aliquid et sic de aliis. et ta
 les termi dicunt misti ex cathe^o et sin^e et
 de facto in mere talib^o termis correspō
 det pcept^o pplerus ex actu sincathogo
 reumatico et termino mentali cathogo
 reumatico in quos metaliter resolvunt
 vt cu dr aliquid sic resolvitur aliqd ens
 claru est q in mente est plectio pluriuz
 terminoz quoz ali^o est pure sincathogo
 reumaticus et ali^o pure cathogorematici
 cus. Ex quo etia sequitur q oia verba
 adiectiva puta lego legis: curro is. et sic

de aliis sunt prim cathogorematica si
 gnificatiōe et prim sincathogorematica
 significatiōe et sic sunt mista et in mere
 eis de respondet pcept^o cōplex^o q plecti
 tur cōceptū copule verbalis qui est act^o
 sincathogorematic^o significatiōe pple
 xiuus et vnitiu^o per modū distantis pti
 cū subiecto et talis pcept^o lz sit sinca
 thogorematic^o significatiōe ē tñ cathe
 gorematic^o officio cōplectitur etiā cō
 ceptū sui participii qui est ca^o signifi
 catione / per hoc sic pz q verbu adiectiuū
 in mente no est vnu cōcept^o incōplex^o
 sed est cōceptus cōplexus cōplectēs du
 os cōceptus / aliqui etiā termi vocales
 sunt termini cathogorematici signifi
 catōe q sūt sicathogoreuatici offi^o et aliq
 teri sunt sincathogoreuatici signifi^one et
 cathogoreuatici officio. Ex^m vt adiec
 tiua mere adiectie tenta vt alb^o niger et
 sic de aliis. aliqua etiā aduerbia vt be
 ne male fortit^o velocit^o et sic de aliis. Ex^e
 lu scbi vt istud verbū sum es sui qd di
 cit^o vbu^o sbitū et subordinatur cōceptū
 cōplexiuo pti cū subiecto et ē pure sin
 cathe^o significatiōe quia nichil nec a
 liqua fgeat lz est ca^o offi^o qz pot esse ap
 positū respectu nois nti ca^o. et ista pso
 nar dictis phi in p^o piarmenias: si ē pu
 rā direris ipm quidē nihil est lz signifi
 cat quada pponē q sine extreis no ē in
 telligere. Itē terioz vocaliu quida est
 prime impositionis siue prime intentio
 nis quod idem est. Alter ē et impositōis
 siue scde intentionis termin^o vocalis pri
 me imponis est termin^o qui ex impositōe
 quā actu habet significat rē que no est si
 gnuz alterius rei / ve ea rōne qua no est
 signum vel res significata per aliquem
 terminū ea rōne qua no est significata p
 aliuz terminū vt isti termini vocales ho
 asinus leo et sic de aliis. et talis termin^o
 subordinatur in significando termino
 mentali pprie dicto qui dr prima intē^o

De quo fuit sup̄ alias dictum: et tales termini dicuntur noīa rez et dicuntur prime impōnis quia eoz impositio nō presupponit impōnem alteri⁹ termini. dicuntur autēz prime intentionis quia eis in mētez cor-respondet pcept⁹ qui est prima inten⁹. s; termin⁹ vocalis scōde impōnis siue scōde i-ntentōis est termin⁹ qui ex impōne quā a-ctu habet significat rem q̄ est signum al-terius rei ea rōne qua est signum vel res significata per aliquem terminū ea rōne qua est significata p talē terminū. Exem-plum primum vt isti termini gen⁹ spēs v̄le-precabile pprū argumētatio nomē verbū et sic de aliis. et tales termini dicuntur no-mina nominū. Exemplū scōdi vt isti ter-mini vniuocū vniuocātū equiuocū equi-uocatū sunt termini scōde impōnis quia p impositionē factam ad placitū signifi-cant res que nō sunt signa ea tñ rōe qua ille res significantur ad placitūz p alios terminos et dicuntur tales termini scōde im-positionis quia eoz impositio p̄supponit impositōez et significatiōez alteri⁹ termi-⁹ q̄ sic declaratur si enī iste terminus animal nō esset primo imposit⁹ ad signi-ficandū res spēs dīctes iste termin⁹ gen⁹ qui est 2° impōnis non significaret istum terminū animal rōne cui⁹ si ly animal ca-deret a sua significatiōe ly gen⁹ p imposi-tionē quā nūc habet nō aliū significat-ur talem terminū igitur merito dī scōde impōnis et idem termin⁹ dī 2° intentōis quia ei in mente correspondet pceptus q̄ est scōda intentio cui in significando sub-ordinatur. Et iam dictis inferuntur duo: primo q̄ nullus termin⁹ mētalis p-primē dictus dī dici prime impōnis vel 2° impōnis q̄ nullus termin⁹ imponit ad si-gnificandū s; ex natura sua significat vs-dictū est. Secūdo inferitur q̄ si aliq̄ idē termin⁹ vocalis dicitur capi prime intē-tionaliter et scōde intēntionaliter naturali-

ter hoc est dictū prime intēntionis et scōde intentionis hoc nō pōt esse vniuocē sed omnis talis termin⁹ qui sic pōt capi est termin⁹ equiuocus q̄ in significādo sub-ordinatur plibus conceptibus totalib⁹ non sinonimis impossibile est ergo eūdē terminum vocale vniuocē acceptū esse prime intentionis et scōde intentionis multa alia possent dici que supponuntur quia satis patent per dicta superius de terminis mentalibus. Item termino-ruz vocaliū alī sunt absoluti. Aliū vero cognotatiui hoc scilicet esse absolutū et esse cognotatiuum cōuenit terio voca-li per impositionem q̄ scilz subordinat i significando termino mentali proprie di-cto qui naturaliter est absolutus vel co-gnotatiuus in significando quare p̄for-miter dicendū est de talibus terminis vo-calibus etiā sicut dictum est superius de terminis mentalibus. Ex dictis sequit-ur aliqua: primo q̄ tota ratō quare ali-quis terminus vocalis significet istā vel istam rem est quia ad placitum subordi-natur conceptui siue termino mentali p-primē dicto q̄ naturaliter proprie signifi-cat istam vel illā rem. Et quo sequitur correlarie q̄ rō signandi alicuius vocis significatiue siue dictōnis nō est aliud q̄ conceptus siue noticia rei significate ap-prehensa frustra igitur et in cassum la-borant illi qui nituntur ponere rōnem si-gnādi aliquā antitatem in voce existem ex qua ipsa vox fit formaliter significati-ua qm̄ rō signandi nō est in voce signifi-cante s; in intellectu ipsam rem significa-tam apprehendente. Secūdo inferitur q̄ terminus vocalis dicitur significare sic vel sic scilicet noīaliter vel verbaliter adiectiue s̄brie absolute vel cognotatiue quia ad placitūz subordinatur cōceptui siue termino mentali p-primē dicto q̄ natu-raliter significat sic vel sic scilz nominali-

ser vel verbaliter adiective vel sotte ab
 solute vel cognotative. Ex quo vltim^o
 infero q^d tota rō quare aliquis termin^o
 vocalis est nomen vel verbum vl' alti^o
 partis orōnis est quia ad placitū subor
 dinatur cōceptui siue termino mētali p
 prie dicto qui naturaliter est nomen vel
 verbū vel alti^o partis orōis q^d nō sunt
 ponendi mōsfgndi distincti a nūero par
 tium orōnis in vocibus significatiuis/
 qm̄ nulli tales sunt supadditi ipsis vo
 cibus. Tum tertio sequitur q^d vnus ter
 minus vocalis dicitur regere siue exige
 re aliū terminum puta verbū ipsuz no
 men vel vnuz nomen aliud nomē z vn^o
 terminus vocalis alteri termino transiue
 vel intransiue eo q^d tales termini adpla
 cituz sunt subordinati conceptibus siue
 terminis mentalibus pprie dictis qui
 bus ista naturaliter conueniunt scz, rege
 re et regi et vniere transiue vel intran
 sitiue. Ex quo sequitur etiam q^d non oz
 nec est necessarium immo est inutile po
 nere in ditionibus mōsfgndi superaddi
 tos vocibus vt sunt cā reginis siue cō
 structōis vocalis. Sz reginē et struc
 tio cōueniunt terminis vocalibus p sub
 ordinationē ad placitum factam ad ter
 minos mentales pprie dictos et ista sub
 ordinatio non est aliud q^d voluntas vel
 intellectus subordinans vel ipi termini
 vocales qui subordinantur mentalibus
 Ex quibus postremo infero q^d frustra z
 in cassum laborāt oīno et opam perdūt
 qui nitūtur ponere mōsfgndi supaddi
 tos vocibus vt ipse voces significant sic
 vel sic vel vt fiant alicuius partis vel vt
 vna aliam regat vel alia struatur. Et
 hec de terminis vocalibus dicta suffici
 ant de terminis scriptis et mentalibus i
 pprie dictis penitus vniormiter dicen
 du est sicut de vocalibus quia sic ad pla
 citū significāt. Et sic est finis pceptū

Sequitur via nominaliū insolubilia
magistro petro de allyaco recitata

Evocatis autem insolubi-
libus tāta est difficultas vt
intellectus humanus in ip-
sa quali in dedali laberinto
circuiens vix exitum vale-
at inuenire sed dicens se eam aggredi ar-
bitratur eandem ingredi vel adequatu-
ram vel maiorem regredi videatur. **V**n-
de cū multi circa istam materiam diuer-
sa et aduersa censerunt ego enim intāta
sententiarum varietate viam querens e-
vadendi et euacuandi difficultatem pro-
positam nullam ad hec inveni a quoq̄
esse demonstratam que ad plenum satis
faciat mee menti. Quapropter tracta-
tum istum breuē deo duce proposui cō-
pilare in quo modum probabilem expla-
nare tentabo per quem modū radix hu-
ius difficultatis et radicalis ipsius solu-
tio cunctis ingenios diligenter aduer-
tibus faciliter poterit apparere sed qz
hec materia duas habz difficultates nō
modicas scilicet vnam generalem que ē
de causa veritatis et falsitatis propo-
sitionuz. Aliam specialem que est de veri-
tate et fuitate propositionuz reflexionez
habentium supra se. Circa primuzve
ro duo sunt videnda/primū quid sit pro-
positio et principaliter de mentali que p-
prie dicitur propositio proprie dicta fm
quid et quare sit propositio vera vel fla-

Circa secundum duo sunt videnda:
primum quid sit propositio habens re-
flexionem supra se et de ipsarum diffe-
rentia fm quid et qualiter sit responden-
dum ad tales propositiones que cōmu-
niter dicuntur insolubilia/et sic iuxta s-
dicta tractatus presens quattuor capi-

tula continebit. **I**n primis igitur vt a
magis notis ad minus nota procedam?
Videndum est quid sit propositio et cir-
ca hoc premittam aliqua notabilia. se-
cundo soluiam vnam dubitationem dif-
ficilem de propositione mentali que so-
la est propositio pprie dicta. **P**rimo-
ergo notandum est qz iste terminus pro-
positio est analogus ad propositionē mē-
talem et scriptam et per prius significat
mentalem q̄ vocalem vel scriptaz. **V**n-
de propositio vocalis et scripta subordi-
nantur mentali sed non oportet qz voca-
lis et scripta subordinentur sibi inuicem
inter se sicut multi ponunt. naz quis le-
git propositionem scriptam vel intelligit
intendit quid per ipsam significatur vl-
timate vel non. Si non tunc talis scrip-
tura non est sibi propositio sicut nec vox
sibi correspondens nichil significat. Si
sic tunc illa propositio scripta immedia-
re sibi representat mentalem et non o-
portet qz representet vocalem et mediāte il-
la quicquid et qualitercūqz ipsa signifi-
cat ad extra et ita est semper licet intel-
lectus nō semper percipiat ita esse seu nō ef-
se nec aduertat huiusmodi subordinatō-
nē. **S**ecundo nota qz huiusmodi propositio-
num mentalium quedam significant pu-
re naturaliter quedam significant nō solum
naturaliter sed ad placitū sicut om-
nes vocales aut scripte semper signifi-
cant ad placitum. **V**nde propositiones
mentales q̄ non sunt similitudines vocū
aut scripturarum ad placitū significan-
tium non fm illaruz diuersitatem diuer-
sificātur in hominibz sed eodem fm spe-
ciem apud omnes tales inq̄tum signifi-
cant naturaliter et sunt naturaliter pro-
positiones et non ad placitum. verbigra
de propositione mentali correspondente
huic vocali homo est animal. s3 alie sūt

propositiones mentales que sunt pro-
 positionum vocalium aut scripturarum y
 mages aut similitudines ad exteriori-
 bus vocibus vel scriptis in animam ve-
 ritate vel per ipsam ficte et iste non sūt
 eiusdem rationis in omnibus hominib⁹
 Sz alie sunt in greco / alie vero sunt in
 latino idem significantes sicut alie sunt
 propositiones vocales aut scripte quas
 profert exterius grecus ab his quas p-
 fert aut scribit latinus et in huiusmodi
 propositiones potest quilibet aduertere
 cum tacens ore loquatur corde forman-
 do similia que si ore loqueretur profer-
 ret exterius. Tales igitur propositiones
 licet sint naturaliter representatiōes vo-
 cum aut scripturarum tamen ad placi-
 tum representant illud quod per scrip-
 turas aut voces huiusmodi ad placitū
 significatur et ita ad placitum significāt
 sicut voces aut scripture et sunt ad pla-
 citum propositiones sicut et ipse. Verbi
 gratia de propositione mentali que est
 naturalis representatio huius vocalis
 homo est animal et cum ad placitum re-
 presentat quicquid significat illa voca-
 lis sicut patet cuilibet intuiti. Prime
 vero sunt propositiones / secunde vero
 non sunt nec vocales nec scripte et ita
 intelligam cum inferius loquar de pro-
 positione mentali proprie dicta. Est
 etiam notandum tertio q̄ cum ille ter-
 minus propositio sit terminus analogus
 vt dictum est non debet describi fm to-
 tam generalitatem sz diversimode fm a-
 liam et aliam restrictionem ad sua signi-
 ficata et ideo propositio mentalis pro-
 prie dicta potest sic describi / q̄ est ora-
 tio mentalis naturaliter vera aut falsa.
 sz propositio vocalis vel scripta potest
 sic describi q̄ est oratio vocalis vel scri-
 pta ad placitum significans verum vel

falsum. de mentali proprie dicta potest
 dici proportionaliter sicut de vocali aut
 scripta ideo potest sic diffiniri. q̄ est ora-
 tio mentalis ad placitū significans verū
 vel falsum. Unde generaliter omnis p-
 positio ad placitum significans siue men-
 talis siue vocalis aut scripta debet sic de-
 scribi per significare verum aut falsum
 quia quelibet talis significat mentalem
 proprie dictam veram vel falsam. Sz
 mentalis pprie dicta debet describi p̄ eē
 verum vel esse falsum quia nō oportet
 q̄ talis significet verū aut falsum sicut
 magis apparebit. Et ista notabilia di-
 ligenter pro sequentibus sunt aduertem-
 da.

Is premisiss oritur dubitatio
 fortissima circa predicta v3 v-
 truz illa propositio mentalis sit
 essentialiter composita ex plu-
 ribus noticiis partialibus / Quorum
 vna sit subiectū alia vero predicatuz : z
 alia copula. videtur enim cōmuniter oī-
 bus q̄ sic propter hoc q̄ omnis propositio
 est oratio vt dictum est z omnis ora-
 tio videtur sic composita esse saltem per-
 fecta. Tum primo quia omnis oratio ē
 completa. quod non videtur esse nisi sit
 predictomodo composita. Tum secun-
 do q̄ de rōe orōnis est q̄ oīs oratio ha-
 beat partes quaruz quelibet separata
 significat aliquid illius quod per totuz
 significatur. Circa istam dubitatio-
 nem primo ponam vnam oppinionem
 secundo proponam responzionem. Est
 ergo sciendum q̄ fuit vna respōsio vni-
 us subtilis et solemnīs doctoris qui te-
 net in hac sciencia partem negatiuam.
 Unde primo ponit q̄ nulla propositio
 mentalis de quocunqz genere mentali-
 um sit predictomodo composita. Ad
 quod probandū ponit tales rationē. q̄

Aliter sequeretur qd esset possibile duas propositiones mentales naturaliter et non ad placitum significantes omnino similes et eiusdem rationis specificae. quarum una esset possibilis immo vera et alia impossibilis consequens est falsum. Nam omnes tales propositiones idem significant adequate et per consequens si una est vera et possibilis tunc et reliqua. Sed consequentia declaratur Nam propositio mentalis cui subordinetur hec vocalis: omnis albedo est qualitas est possibilis et de facto vera illa vero cui subordinetur ista vocalis omnis qualitas est albedo est impossibilis Sed si ille componeretur modo predicto tunc partes unius cum partibus alterius essent omnino similes et eiusdem speciei et essent in eodem subiecto primo in diuisibili et per consequens in situatione aut alia habitudine inter se vel ad suas possent variari partes ille in una plusq; in alia quare ille propositiones essent eiusdem rationis specificae modo non intelligibile est qd sint duo tota quorum quelibet pars unius sit similis alicui parti alterius et e converso et qualitercumq; una se habeat ad suum totum vel ad alias partes sui totius taliter se habeat sibi similis in alio toto ad suum totum et suas partes qui illa tota sint similia et eiusdem rationis. Secundo nota qd non apparet modus possibilis talis compositionis nam si quod nichil affirmans vel negans habeat notitias aliquas simplices et deinde formet propositionem non apparet que variatio in illis fiat propter quam plus adinvicem componitur quam prius. Tertio non apparet ratio quare una pars erit subiectus vel primum totius magis quam alia vel e converso cum ille sint in eodem subiecto primo agitur vel neutra erit subiectum vel predicatum et si sic tunc nulla mentalis erit

composita capiendo illo modo / vel vtraque erit subiectum vel predicatum. et sic eadem propositio in numero erit vera et impossibilis quia sicut una subordinetur erit vera similiter et alia impossibilis ut patet in exemplo posito quod omnino videtur falsum igitur. Sed forte diceretur ad ista quod quibus sint similes partes talium propositionum et in eodem subiecto primo tamen propter ordinem diversum productionis earum diverse propositiones resultant et non eadem per se in speciem subiectum in vtraque sed illius quod in una de subiectis similis est in alia primum. Similiter eius propositionis pars prius producta est subiectum. pars vero posterior est primum. Contra istam responsionem insit predicta opinio. primo quia talis successio productionis irrationabiliter ponitur. primo enim valde mirum esset quod intellectus simul unam totam propositionem producere non possit cum sit sua perfectio. Secundo quod deus saltem posset cumlibet talium propositionum partes simul in intellectu producere et tunc staret difficultas premissa. Tertio quia data tali successione productionis non propter hoc impeditur argumentum. Nam ex quo partes vtriusque sunt penitus similes et subiectum idem illa successio productionis non faciet quod diversa tota resultent. Sive enim manus aialis prius generetur quam pes siue qualiscumque esset ordo alius generationis membrorum et deus modo non sint sibi dissimilia membra sed similia generantur non aliter et aliud forma speciem corpus resultaret. Sed idem ut clarum est tam in naturalibus quam artificialibus ut etiam patet de productione domus et sic videtur esse in proposito quare et. Alterius ponit predicta opinio et infert ex predictis quod affirmatio et negatio non debent dici in intellectu actus

compositi seu compleri ad istū sensum
 q̄ sint compositi centialit̄ ex talibus no-
 ticiis partialib⁹ distinctis quarū vna sit
 subiectū alia vero predicatū vt multi re-
 putant. sed scđm istam oppinionē debēt
 dici complere ideo quia equivalent in si-
 gnificando pluribus vocibus vel scrip-
 tis propōnem vocalem vel scriptam co-
 ponentib⁹ vel quia compositionē ⁊ diuī-
 sionē significant in entibus ad modum
 dicti p̄mentatoris libro sexto metaphisi-
 ce cōmento quarto dicentis q̄ vera af-
 firmatia significat compositionē in enti-
 bus ⁊ vera negatiua diuionem. Et sic pa-
 tet r̄n̄sio p̄ime dubitationis ⁊ difficulta-
 tis scđm illam oppinionē. Sed licz pre-
 dicta oppinio sit iustimibilis ⁊ probabil⁹
 nō tamē videtur mihi oīno cōtinere ve-
 ritatem et ideo scđm videre memm
 ad predictum dubium ponam aliquas
 conclusiones. quarū p̄ima est omis p̄-
 positio mentalis p̄pothe^a est ex pluri-
 bus noticiis partialib⁹ centialiter com-
 posita. probat̄. quia aliqua p̄po^a est sic
 composita. ergo ⁊ quelz. p̄sequē^a ⁊ quia
 non videtur maior rō de vna q̄ de alia.
 Antecedēs p̄ p̄mo q̄ copulatia p̄po-
 thetica cui cōr̄ndet vocalis de partib⁹
 contradicentib⁹ qualis ē illa sortes cur-
 rit ⁊ sortes non currit. Talis significat
 sortem currere ⁊ sortem nō currere. sed
 nulla noticia simplex id est nō composi-
 ta ex pluribus partib⁹ spe^c distinctis po-
 test predicto^o significare. Nā istud repu-
 gnat conceptui qui est naturalis et pro-
 pria rep̄nta^o. hoīs q̄ sit natural⁹ ⁊ pp̄ria
 representatio afim. sed tantū vel magis
 videtur repugnare conceptui qui natu-
 raliter rep̄ntat sortem currere q̄ natura-
 liter rep̄ntet sortem nō currere q̄ predi-
 cta mentalis componit̄ ex pluribus no-
 ticiis quarū vna significat sortē currere
 ⁊ alia sortem nō currere ⁊ sic habeo p̄-

positum. Scđo quelibet p̄positio cōdi-
 tionalis mentalis est vna p̄sequē^a ⁊ q̄
 libet copula^a habet ans ⁊ p̄ns ex quib⁹
 componit̄ ita q̄ ans nō est p̄ns nec ecō-
 uerso. igit̄. Tercio. quelibet sillogism⁹
 imo quelz cōsequē^a mentalis est p̄po-
 sitio p̄pothe^a ⁊ constat q̄ quelibet talis
 sillogism⁹ componit̄ ex p̄missis ⁊ con-
 clusione que sunt partes distincte q̄ stat
 assentire vni ⁊ non alteri. vt clarum est
 igitur. Ex quo patet q̄ predicta oppinio
 non est vera de qualibet propōne men-
 tali generaliter. sicut videtur ponere nec
 rationes eius salua sui gratia probant
 sufficiēt̄ ipsam esse veram generaliter
 tam de propōne cathē^a q̄ p̄pothe^a. nec faciunt contra predicta p̄clusionē si-
 cut potest faciliter declarari. Scđa cō-
 clusio. nulla propo^o mentalis cathegori-
 ca est essentialiter composita ex plurib⁹
 ptialibus noticiis. quarū vna sit subiec-
 tum ⁊ alia predicatū ⁊ alia copula. ⁊ in-
 telligo illam de p̄positione simplicif ca-
 thegorica cui cōr̄spondet vocalis de
 simplici subiecto predicato ⁊ copula q̄
 dico propter propōnes de extremo p̄po-
 thetico de quarū aliquibus forte dicen-
 dum est ad hoc sicut de p̄pothe^a sibi
 proportionabilib⁹. Probat̄ p̄clusio p̄-
 mo per responsionē predictē oppinionis
 que satis videtur apparēt̄ ipsam con-
 cludere sed tamen illa ratio potest calū-
 niari dicendo q̄ ille due mentales qui-
 bus subordinat̄ iste due vocales emis
 albedo est entitas ⁊ omnis entitas est al-
 bedo q̄uis cōponantur ex pluribus par-
 tibus tamen partes vnus partibus al-
 terius non sunt oīno similes nec eius-
 dem speciei. Sed subiectū p̄ime est con-
 ceptus albedinis representans albedinē
 confuse ⁊ distributive. et predicatum se-
 cunde est conceptus albedinis rep̄senta-
 tans albedinem confuse tantum. modo

b

Diceretur q̄ tales duo concept⁹ dñst spe
cie. Quicquid tamē sit de hoc non eua
cuat difficultatē. Tum q̄ illud verbuz
non potest efficaciter reprobari. Tū etiā
q̄ non apparet eius probatio. tūz etiaz
quia adhuc manet difficultas secūde et
3° rōnem et cōfirmatiōis earūdez. Secū
do probatur eadem cōclusio responden
do ad p̄ncipale quia si nō esset vera se
queretur q̄ plura accidentia eiusdē spe
ciei spālissime essentialiter nō faciē^a vñū
p̄ se naturaliter essent s̄ in eodē subiec
to p̄ns est falsuz z cōtra intentionē phi.
quinto me^o. et in desensu z sensato. et e
tiam p̄tra rōnem q̄ cū duo accidē^a eius
dem spēi efficiā in eodē intellectu sicut
plures gradus dilectionis vel cognitio
nis faciāt per se vñū scz vñam cognitio
nem vel dilectionē aut magis aut min⁹
intensam sicut cōiter tenetur nec apparz
rō quare ita sit de aliquibus accidētibus
et non ita sit de quibusdā aliis exstibus
in eodē intellectu et eiusdē spēi g^o appa
ret falsitas p̄ntis. Sed p̄na probatur: q̄
si due ppōnes mētales quib⁹ correspon
dent iste due vocales homo est aial ho
mo non est assn^o componant illo modo
quo dicit aduersari⁹ tūc hēbunt subiec
ta nō faciētia p̄ se vñū et tamē illa sub
lecta erunt duo cōcept⁹ eiusdē spēi z so
lum numero dñtes vt notum est igitur
Et predictis p̄z et infertur. Tertia con
clusio q̄ affirmā^o vel negā^o in intellectu
sen quēnis mentalis orō nō debz dici cō
plexa. p̄pter hoc q̄ sit composita ex plu
ribus noticiis p̄tialibus essentialr̄ com
posita. p̄batur quia quelibz ppō dicerēt
noticia cōplexa et tamen nō quelibet est
dicto mō composita vt dictū est igitur
Secūdo q̄ quelibet ppō mentalis sit illo^o
composita siue nō. tamē nullā cōtradictō
nem vel repugnātiā includit q̄ deus pos
sit facere aliquā noticiā simplicem idest

non cōpositā modo predicto equivalen
tes in significādo pluribus noticiis. nam
hoc nō repugnat noticie simplici. Tum
q̄ multi ponerēt et valde p̄babile est q̄
cōceptus cui cōrūdet ista vor albū est
noticia simplex. et tamē equualet in sig
nificādo pluribus noticiis quia signifi
cat quicquid significat suū quid nois et
quelibet pars eius significat: vnde cōiter
cōceditur q̄ valz tm̄ sicut hec oratio res
hñs albedinē sibi inherētē sufficiētē ad
suam denoiationem. Tum etiā q̄ noti^o
dei que ē simplicissima reprēfētās omēz
homiez esse aimal. et generaliter quodli
bet vez equualet in significādo pluri
bus noticiis q̄ significat tm̄ q̄tū hec p̄
positio omnis hō est aial. imo gñalit q̄
tum quelibet noticia siue complexa siue
incōplexa vt clarum est igit. Datet q̄ n̄
repugnat aliquā noticiā simplicē p̄duci
a deo equivalentes in significādo vñi p̄
pōni. et tamē cōstat q̄ talis si esset ipsa
esset propō q̄ esset noticia vera vel fla.
nec appareret rō cur nō debet dici pro
positio igitur. Quarta conclu^o orō men
talis non d̄z dici cōplexa quia equualet
in significādo pluribus vocib⁹ vel scrip
tis orationē vocalē vel scriptam predi
cto^o componentib⁹. p̄bat q̄ si sic sequit̄
q̄ nulla oratio mentalis esset naturalit̄
complexa sed solū ad placitū. quia quelī
bet talis ad placitū significatur p̄ voces
vel scripturam mō predicto cōpositā vl
complexam sed posset significari ad pla
citū pervocē incōplexā sicut significatur
per complexam et sic posset simul esse cō
plexa et incomplexa que omnia vident̄
irrationabilia. Quinta cōclu^o q̄ nec p̄
positio mentalis debet dici complexa q̄
compositionem vel diuisionem significat
in entibus intelligendo per compositiōez
vel diuisionem in entibus aliquā compo
sitionem vel diuisionēz extra animam. p̄

batur conclusio quia aliqua est oratio mentalis que dicitur complexa que tamen non est propositio sicut illa cui subordinatur ista vocalis definitio substantia aiata sensitiva rationalis et talis non significat compositionem vel divisionem ad intellectum conclusionis aduersus ut clarum est igitur. Secundo probatur per de oratione mentali que est propositio quia illa propositio deus est nullam compositionem significat in re ad extra plusquam sua contradictoria nec ista chimera non est non significat aliquam divisionem in re ad extra plusquam sua contradictoria quia quero quid est huiusmodi compositio vel diuisio et ubi est et non videtur posse dari sufficiens responso. ut patebit secundo capitulo ubi dicam quid intelligit commentator quinto modo quando dicit vera affirmatiua significat compositionem in entibus. et vera negatiua diuisionem patet ergo prefata conclusio et apparet ex ea et ex predictis quod opinio supradicta non assignat sufficientem rationem quare affirmatio vel negatio in intellectu dicitur notitia complexa. Sexta conclusio affirmatio vel negatio in intellectu debet dici notitia complexa quia pluribus notitiis specificis distinctis equiualeat in significando. Probatur quia in dicendo in omnibus quelibet oratio mentalis et sola talis equiualeat in significando pluribus notitiis et non videtur alia ratio quare. Et omnibus predictis apparet quod alia et alia ratione dicitur propositio vel oratio mentalis complexa et propositio vocalis et scripta nec oportet quod sicut oratio vocalis habet plures partes ex quibus componitur et quarum quelibet seorsum aliquid significat quod etiam mentalis habeat plures partes tales proprie dictas sed bene equiualeat in significando pluribus notitiis que improprie possunt dici partes eius non ta-

men dico quod hoc sit ratione compositionis sed solum ratione significationis. scilicet quia iste noticie significant partialiter omnia illa que significat simul talis oratio sicut etiam logici dicunt terminos singulares esse partes totius in quantitate non scilicet quia ex eis totum in quantitate componatur. sed quia totum in quantitate omnia illa simul significat confuse que illi termini singulares significant particulariter et singulariter. Unde similimodo loquendi utar inferius in sequenti parte huius capituli quando loquar de partibus ipsius propositionis mentalis tamen etiam propter usum eodem quod etiam propter mee loquutionis breuitatem. Et hec sunt dicta de illa prima parte huius primi capituli. Nunc quid sit propositio et quare debet dici complexa videndum est quid sit seu quare sit propositio vera vel falsa et circa hoc primo ponam aliquas conclusiones. Secundo solvam quasdam dubitationes difficiles. Quantum ad primum aduertendum est quod ille terminus verus sumitur dupliciter uno prout est propria passio entium sic enim sumit aristoteles cum dicit quod ens et verum conuertuntur et sic nichil est falsum capiendum falsum pro non vero. Alio modo sumitur prout est differentia propositionum sicut enim dicitur logici aliquid esse verum et aliquid non esse verum et sic sumitur in propositione. Prima conclusio propositio non est ideo vera vel falsa quod significat verum vel falsum ad extra. Probatur quia nullum est verum vel falsum extra animam a qualibet propositione distinctum igitur. Consequentia est euidens et non apparebit inferius. Secundo supposito quod tale verum vel falsum esset extra animam quero de illo quare sit verum vel falsum et non poterit dici quod hoc sit quia ipsum significat ulterius aliud verum vel falsum

quia tale verū vel falsum si esset nihil si
gnificaret. Tum etiam quia si sic esset. p
cessus in infinitū vt clarus est: ergo nul
la ratio poterit dari quare sit verum vl
falsum qui pari ratione possit dici de p
positione mentali ipsam esse veram vel
falsam absqz hoc qz ponatur significa
re tale verum vel falsum extra animam
quare zc. Tertio quia illi qui ponūt ex
tra animam talia complere significabi
lia vera vel falsa quoruz oppinio repro
batur sic. dicūt talia complere significa
bilia esse vera vel falsa quia sunt signi
ficabilia per propōnes veras aut falsas
ergo ecōtra nō potest dici tales propo
sitiones veras vel falsas quia significant
ipsa complere significabilia vera vel
falsa igitur zc. Secunda conclusio pro
positio non est vera vel falsa ideo qz ei
subiectum et predicatum supponant p
eodem vel quia non supponunt pro eo
dem siue sit affirmatiua siue sit negatiua
probat quia illi qui diffiniūt propo
sitionem veram aut falsam per suppone
re aut non supponere. pro eodez sunt
contra quos ponitur p̄dicta conclusio
Etiam est cōtra diffinitionem supponis
in qua dicitur. est acceptio termi in pro
positione pro suo significato aut suis si
gnificatis / de quo aut de quibus talis
terminus verificatur mediāte copula p
positionis in qua ponitur: et sic diffiniūt
supponem vel verificationem vel p cō
positionem vel per verificationem extre
morum propōnis ergo non debēt ecōtra
diffinire verificationem propōnis p sup
positionē seu p supponere aut nō suppo
nere pro eodem quia in diffinitionibus
nō debz fieri circularisatio: nec debz idē
diffiniri per idem igit. Secūdo dicta op
pinio videtur habere instantiam in pro
positionibus mentalibus / quia s̄m supra
dicta non quelibet habet subiectū et pre

dicatū q̄ sint adindecim distincta cuius
oppositum supponit hec oppinio igitur:
Tertio hec eadem oppinio habet instā
tiam in propositionibus reflexionez sup
se sicut clarum est. igitur nō assignat vn i
uersalem causaz veritatis aut falsitatis
propōnum quare zc. Tertia conclusio
quelibet propositio significans ad placi
tum ideo precise est vera aut falsa quia
sibi correspondet mentalis proprie dicta
vera vel falsa: Probat quia talis p
positio ad placitum significans ideo est
propositio quia sibi correspondet menta
lis proprie dicta igit. an̄s est clar er ab
omnibus cōcessus et p̄na patet qz ab eo
dem denomiatur. ppositio vera aut fl̄a:
a quo denominat propō. Et hac cōclusi
one sequitur r̄sio qz eadē propō vocalis
aut scripta aut mentalis. pprie dicta pōt
esse simul ve. a z falsa. p̄z qz cū quelibet
talis ad placitū significet sibi pōt corre
spondere duplex mentalis. vna vera et a
lia fl̄a igit. Secūdo sequitur correlariē
qz cuiuslibet ppōnis vocalis aut scripte
aut etiam mentalis impropriē dicte veritas
aut falsitas est res distincta a tali ppōe
pp̄ter h̄ qz cuiuslibet talis ppōnis veri
tas aut fl̄itas est ip̄a ppō mentalis sibi
correspondēs que sola est pprie aut na
turaliter vera aut falsa igit. p̄na est cla
ra et an̄s declarat qz illud est veritas at
falsitas ppositionis mentalis vocal̄ aut
scripte ad plm̄ significātis a quo illa de
nomiatur vera aut falsa s̄z hoc est a ve
ritate aut fl̄itate ppōnis mentalis pro
prie dicte igit. z hoc p̄z ex cōclusionē

Et si obiciat cōtra primā correlariā
qz si ipm̄ esset verū sequerēt qz due ppō
nes sibi inuicēz p̄dicentes possēt simul es
se fl̄e et vere. qd̄ est cōtra legē p̄dictionū
rum. responderetur concedendo cōsequēs
de propositionibus ad placitum signifi
cantibus. nec de illis intelligitur illa lex

vel regula sed intelligit de metalib⁹ p^o p^orie dictis et de aliis ad placitū significātib⁹ quarū quelz sic se habet q^o sibi cor- respōdet vna metalis p^orie dicta et hec omnia clara sunt diligenter aduertēti.

Quarta conclu^o quelz p^o ad plūm significans ideo est p^oise po^o sibilis vel impossibilis q^o corrūdet sibi talis p^o p^orie dicta metalis p^obatur. sicut p^odicta et sicut dictū est de veritate et falsitate. possibilitate et impossibilitate talū p^o positionū. ita dicat de p^otingen^o et necessitate. Ex hac clusione primo sequit^o q^o hec p^o p^o est possibilis nulla p^o p^o vocal est vera patet quia p^o p^o mentalis p^orie dicta sibi corrūdens est possibilis. nam si nulla esset p^o p^o vocalis ipsa mental^o eēt vera vt clarū est. Similit^o p^oadic^o illi^o metalis nō est necessaria vt p^o p^o semet g^o illa nō est impossibilis et sicut dico de illa ita potest dici de istis. omis p^o p^o vocalis est vera. omis p^o p^o vocalis est p^oicularis. nulla p^o p^o vocalis est vniuersalis. et sic de multis aliis. Secūdo sequitur q^o aliqua p^o p^o est possibilis et tū nō pōt esse vera scđm significatiōē illaz scđm quā ipsa est possibilis patet quia de illa vocali nulla p^o p^o vocalis ē vera que licet sit possibilis vt dictū est tamen non potest esse vera fm illā significatiōem quā nūc habet et fm quaz est possibilis. nam q^o ipsa ē falsa et tamē nō pōt esse vera nisi ipsa sit. igitur. Et sicut dico de ista ita pōt dici de plurib⁹ aliis. igitur.

Si vero queratur verū illa copulatiua sit bona. omis p^o p^o cathegorica vocalis est affirmatiua ergo nulla est negatiua. Arguit^o q^o non quia antecedēs potest esse verum sine p^osequente ergo per diffinitionē p^osequētie bone illa nō ē bona. R^ondetur q^o illa p^osequen^o sit bona et concedo q^o aīcedens possit esse verum sine p^osequente imo potest esse verū et cō

sequēs nō potest esse verum scđm significatiōē quā nūc habet nec est cōtra diffinitionē bone cōsequētie. Verū est tamen q^o aīcedens istius p^osequētie nō potest esse sine p^osequente ip^o simul forma to quia aīcedens non potest esse verū cū p^osequente vt clare patet intuenti. sic ergo visum est de p^opōnibus ad placitū significanrib⁹ quare sint vere aut false.

Sed postea videndū est de p^opōnibus mentalib⁹ p^orie dictis et naturalit^o significanrib⁹. de quibus est maior difficultas et quia ille sunt in multiplici differētia nec potest dari de omnibus vna reglā g^onalī ideo a presenti p^osideratiōe excludo primo omēs p^opōnes p^otheticas q^o de ipsaz veritate aut falsitate dicendū est scđm exigentiā suarū partiū. vt habet alibi videri. Secūdo excludo p^opositiones que nō sūt de simplici copula verballi vt sunt ille. forte est vel non ē fore est et nō est quia nō sunt simpliciter negatiue nec simpliciter affirmatiue sed mixte. vnde de istis forte est dicendū sicut de p^opositionib⁹ p^otheticis sibi p^oporcionabilibus. Tercio excludo p^opositiōes cathegoricas modales quia viso quid dicendū est de illis de inesse quibz potit videri faciliter quid sit dicendū de illis Sic ergo causa breuitatis solū dicaz de p^opositionibus simpliciter cathegoricis et de inesse. Quia conclusio erit ista q^o quelibet p^opositio mentalis p^orie dicta simpl^o ca^o et de inesse affirmatiua si sit vera ideo est vera quia qualificūq^o p^oeam fm significatiōē eius totalem significatur esse fuisse vel fore taliter est fuit vel erit et quelibet talis si sit falsa p^opter causam oppositā est falsa scilz quia aliqualiter scđm significatiōē eius totalē significatur esse fuisse aut fore qualiter nō est non fuit nec erit. Sed quelibz talis si est vera ideo est vera. quia qualif

cūq; per eam secundū significatiōē ei⁹
totalem significatur nō fuisse nō eē nec
fore taliter non est nō fuit nec erit. et q̄li
bet talis si est falsa ideo est falsa propt̄
causā oppositā est falsa scilicet quia ali
qualiter per eam scđm significatiōē ei⁹
totalem significatur nō esse nō fuisse nō
fore qualiter est fuit vel erit. Et ista cō
clu⁹ probatur inducendo per omēs ta
les p̄positiones tam affirmatiuas q̄ ne
gatiuas apparet q̄ illa rō ē sufficiens ad
p̄cludendū aliquid mentalē p̄prie dictaz
esse veram vel falsam. nec potest assignari
alia ratio sicut patet ex prima ⁊ se
cunda conclusiōib⁹ ⁊ forte hanc con
clusiōē intēdebat p̄mentator sexto me
tha⁶ vbi prius allegat quando diceba
tur q̄ vera affirmatiua significat com
positiōē in entibus ⁊ vera negatiua dio
nem. vnde per significare compositiōē
in entibus nichil aliud intelligit q̄ signi
ficare aliquat̄ esse qualiter est. Et signi
ficare diuisionē in entibus nichil aliud
est nec intelligit q̄ significare aliquat̄
non esse qualiter non est. Et sic patet cō
clusio. Et qua sequuntur aliqua corre^a
Primo sequitur contra dictum aliquo
rū q̄ non est eadem causa qua affirma
tiua dicitur vera ⁊ qua negatiua sibi op
posita dicitur falsa nec in omnibus est eadē
causa veritatis affirmatiue et falsitatis
negatiue sibi oppositae vel falsitatis affir
matiue ⁊ veritatis negatiue sibi opposi
tę ⁊ hoc capiēdo causam vt de ea hic
loquimur patet quia scđm istos illa af
firmatiua est vera. omis homo est aial
propter illam causam quia per eam se
cundū eius totalem significatiōē signi
ficatur omēm hominem esse animal ⁊ talit̄
est modo constat q̄ propter eandē cau
sam ista non est falsa homo non est ani
mal quia per eam secundū significatiō
nem eius totalem non significatur omēm

hominē esse animal s; hominē non esse
animal vt clarum est. Illa 9° est falsa
quia significat aliquat̄ non esse scilz
hominē nō esse animal qualiter est. Se
quitur 2° q̄ nulla p̄positio mentalis p̄
prie dicta potest simul esse vera ⁊ falsa.
patet ex conclusiōe p̄dicta. Tercio se
quitur q̄ nullius p̄ponis mentalis pro
prie dicte veritas aut falsitas est res ex
tra animā vel distincta a tali p̄positione
patet quia si sic illa veritas vel falsitas
esset res extra animā vt dictum est scilz
aliquid complere significabile quo d
non potest dici vt patet ex prima cōclu
siōe ⁊ amplius patebit infra. Vel esset
res in anima scilz res absoluta aut re
spectiua inherens tali p̄positioni vere
vel false vel ipsi anime q̄ non potest di
ci quia illud est valde rōnale sicut pōt
multipliciter probari multum efficacit̄
sed p̄ nūc michi sufficit illa ratio quia
deus potest illam rē absolutā vel respec
tiuā destruere manente illa p̄positiōe
⁊ tunc illa p̄positio esset adhuc vera
vel falsa ⁊ per consequens veritas aut
falsitas igitur. Et sicut dico de verita
te aut falsitate ita potest dici de possibili
tate aut impossibilitate. Quarto sequi
tur q̄ licet aliter ⁊ aliter exprimat̄ qua
re p̄positio mentalis p̄prie dicta est vera
falsa ⁊ possibilis vel impossibilis vt pa
tebit in sequenti conclusiōe. Tamen lo
quendo de causa omnino sunt eedem p̄
prie cause veritatis talis oratiōis ⁊ pos
sibilitatis vel etiam falsitatis eius ⁊ eius
impossibilitatis s; sit impossibilis patet
quia cum idem sit p̄positiō talis ⁊ ve
ritas aut falsitas eiusdem vel possibili
tas aut impossibilitas sequitur q̄ loquē
do de causa p̄prie dicta omnino eedem
sunt cause talis p̄positionis ⁊ sue veri
tatis ⁊ possibilitatis aut etiam sue fal
sitis ⁊ impossibilitatis. igitur ⁊ cetera

Sexta conclusio et ultima est quod quilibet propositio mentalis proprie dicta simpliciter catholica de inesse et affirmatiua si sit possibilis ideo est possibilis quia qualitercumque per eam secundum significationem eius totalem significatur esse fuisse vel fore taliter potest esse fuisse vel fore et quedam talis si est impossibilis propter causam oppositam est impossibilis. Sed de possibilitate et impossibilitate talis propositionis negativae dicendum est proportionabiliter sicut de veritate aut falsitate propositionis negativae ut dictum est in precedenti conclusione. Ista conclusio probatur sicut procedens et sicut dictum est de veritate et falsitate possibilitate et impossibilitate talium propositionum ita etiam proportionabiliter potest probari de ipsarum necessitate et contingentia.

In istis autem duabus conclusionibus tanguntur tres clausule. Primo notanter ponitur propositio simpliciter categorica propter tales propositiones fortes currit vel fortes non currit. fortes est et fortes non est. que prius sunt exclusae a presenti consideratione. quia tales non significant solum aliquam qualiter esse vel solum aliquam qualiter non esse. sed virtus simul igitur. Secundo notanter ponitur secundum eius totalem significationem quia forsitan ab aliquibus diceretur quod ista propositio homo non est asinus significat hominem non esse quibus sit vera. et ista homo est asinus significat hominem esse quibus sit falsa sed non significat sic aliquid ipsarum secundum significationem eius totalem et proportionalem sed solum secundum partialem sine ratione suarum partium quolibet ipsarum significat hominem esse et etiam asinum esse. Tercio notanter ponitur illam clausulam disjunctivam scilicet esse fuisse vel fore propter di-

versitatem propositionum de inesse quarum aliquae sunt de presenti et aliquae de futuro et aliquae de praeterito et secundum hoc diversimode significant et non pono hic istam clausulam significat pro nunc quia aliqui addunt ad excludendum ampliatio nem huius verbi significatur nam cum loquamur hic de propositione mentali que naturaliter et semper eodem significat superflue adderetur illa clausula pro nunc. Ex predicta conclusione et quarta sequitur aliqua correlatio. Primo est quod haec propositio vocalis est impossibilis haec est vera homo est asinus demonstrando propositionem mentalem proprie dictam cui correspondet illa vocalis homo est asinus. patet quia propositio mentalis proprie dicta illi correspondens est impossibilis. nam omnis propositio significans illam mentalem esse veram scilicet homo est asinus significat aliquam qualiter esse qualiter impossibile est esse quia impossibile est eam esse veram. et ideo patet quod illa consequens est bona haec est vera homo est asinus ergo homo est asinus intelligendo autem modo predicto quia sicut autem est impossibile sic et sequens. 2o sequitur quod ista propositio vocalis est possibilis haec vera homo est asinus demonstrando propositionem mentalem vocalem vel scriptam mentalem tamen improprie dictam cui correspondet illa homo est asinus patet quia propositio mentalis proprie dicta illi correspondens est possibilis igitur. Consequens tenet antecedens apparet quia illa mentalis significat tale signum ad placitum significans esse verum. et licet non sit ita secundum illam significationem quam nunc habet secundum quam significat tale signum propter quod dicta mentalis est falsa tamen valde possibile est ita esse. immo illa mentalis

cras erit vera postea casu q̄ forte cras
mutetur signū huius signi ad placitum
significantis et imponat ad significandū
tū q̄m̄ ista propō deus est tunc erit ve-
ra et hoc totū clarū est igit. Et si ar-
guatur sic. hec est vera homo est asinus
ergo mentalis sibi correspondens q̄ est p̄
prie dicta est vera et ultra mentalis p̄-
prie dicta sibi correspondens est vera. et
huiusmodi mentalis est illa ppō homo
est asinus ergo ipsa est vera p̄ns est im-
possibile vt dicit correla^m p̄mū ergo z
aūs et nihil apper̄ ibi impossibile preter
illam hec est vera hō est asinus ḡ ipsa e-
rit impossibilis. Respondet cōcedendo
vtrāq̄ p̄nam et cōcedendo q̄ aūs vltio
illatū non est possibile: sed dico etiam q̄
aūs ē impossibile non propter impossi-
bilitatez alicui⁹ partis sed p̄pter impos-
sibilitatem p̄mū. nam ille due sunt incō-
possibiles p̄positio mentalis p̄prie di-
cta corrdēns huic homo est asinus est
vera. et illa propō mentalis est ista ho-
mo est asinus demonstrando illā mentalē
que scz nunc correspondet. nam licz p̄-
ma sit falsa ipsa tamē est impossibilis et
scda possibilis: immo vera s̄z tamē vna
non stat cū alia. ideo p̄z possibilitas p̄-
mi aūtis igitur patet rō quare hec p̄na
nō valet hec est vera hō est asinus capi-
endo aūs vt dictū est in isto scdo corre^o
Nam simpliciter aūs est sic possibile et
cōsequēs impossibile. et ex omnibus p̄e-
dictis patet quo^o hec est distinguēda hō
est asinus. Tertio sequitur q̄ hec p̄posi-
tio nō est possibilis creator significat q̄
quid non est creator capiēdo subiectuz
fm dispōnem. s. prout supponit pro con-
ceptu mētis naturaliter et nō ad plm̄ si
gnificante corrdēns istī voci creator.
p̄z q̄z tunc ista ppō significat q̄ d̄ns cō-
ceptus cōceptat vel significat quicquid
nō est creator mō. q̄ est possibile sic p̄z

intuenti. iō ex illa bene sequitur ista cre-
ator non est creator q̄ ramen nō est pos-
sibilis. Quarto sequitur q̄ ista ppō ē p̄
positio possibilis creator quālibet rē sig-
nificat quicquid nō est creator capiēdo
subiectuz fm supōnem materialē. s. p̄
ut supponit pro tali termino vocali vel
scripto significāte ad plm̄. p̄z quia. ly cre-
ator a pte p̄ti capit p̄sonaliter z capitur
pro significato q̄d nunc habet. s. pro deo
solum. et a parte subiecti capitur mate-
rialiter vt dictū est. et sic sensus est q̄ ta-
lis terminus ad plm̄ significans. nō signi-
ficat aliud ab illo quod nunc nō est cre-
ator idest q̄d nō est deus. et hoc est val-
de possibile p̄ nouā impōnem vt dictū ē
ideo ex illa non sequit̄ ḡ creator non est
creator. in qua vterq̄ terminus suppo-
nit p̄sonaliter fm significatiōē quā nūc
habz quare sequit̄ q̄ p̄positio ē impossi-
bilis z ostensus est q̄ p̄ma sit possibilis
et tamē licet sit possibilis dico q̄ nō pōt
esse vera qualitercūq̄ imponat ly crea-
tor quia si impōatur creator adhuc ista
est flā creator significat quicquid nō est
creator q̄z tūc ly creator a pte p̄ti accipe-
retur p̄ creaturis quas tūc per impōnē
significaret. iō illa nō pōt esse vera reten-
ta significatiōe illius negatōis nō. quia
impossibile est q̄ termi⁹ finitus et termi-
nus infinit⁹. scz creator et nō creator cō-
uertantur adinuicē q̄d tū sequitur si illa
posset esse vera retenta significatiōe il-
lius negationis non vt dictū est. Si vero
obiiciatur contra id q̄d statiz dixi q̄ ali-
quis termi⁹ mētalis significat ad placitū.
q̄z si sic sequit̄ q̄ termi⁹ mentales pos-
sent esse equiuoci sicut vocales vel scri-
pti q̄d cōiter negat. r̄ndēt cōcedēdo p̄naz
et dico q̄ illud male negat nā terminus
mētalis qui est naturalis similitudo hu-
ius termi⁹ canis significat equiuoce illa
eadem q̄ illa vox canis significat. et hoc

falsis p3 in 2.º notabili prime p3is. Ex p3
 dictis p3 quo illa est distinguenda creator
 significat quicquid no est creator. Istis
 igitur cõclusionib3 sic pbatis restat cir-
 ca eas mouere et soluere aliquas dubi-
 tationes difficiles. Prima est cõ dicta e
 in quinta z sexta cõclusionibus q3 ppositio
 mentalis proprie dicta significat fm ei3
 totale significacionez aliqualis esse et ali-
 qualiter no esse. querit gº quid est totale
 vel adequatũ significatũ talis proponis
 verbigrã. hec ppositio ois hõ e aial fm
 eius totalem significatiõez significat oẽz
 hominẽ esse aial. Dubitatur igit qd
 ibi est totale significatũ suẽ p quo sup-
 ponit illa ord. Vnde ar sic. illa ppõ signi-
 ficat oẽz hominẽ esse animal. gº omnem
 hoiem esse aial significat p eã pñã e bo-
 na et pñs est vna affirmatiua va. gº sub-
 iectum supponit p aliquo et non suppo-
 nit p hoie qz nullus hõ est omẽz hoiez
 esse animal. et p pñs nec pro asino seu p
 quacũq3 alia re incõpleta. gº suppoit p
 cõplere significabili vo exnte extra aiaz
 qd est cõtra primã cõclusionẽ hu3 capu-
 tuli Secõ dubitaº est qz vñ q3 pter oẽm
 proponem verã vel falsã sit aliquod ve-
 rũ vel falsum seu aliqua veritas vel fal-
 stas extra aiam. primo quidẽ qz deus z
 dei noticia est veritas et tñ no sunt pro-
 positio igit. Secõ qz añq3 aliquid est3 p-
 ter deũ verũ erat mundũ fore et hoc ve-
 rũ no erat deus. qz hoc verũ erat cõtin-
 gens et deũ erat necesse esse gº tale verũ
 erat cõplere. Tertio quia si nulla propõ
 esset adhuc verũ esset nullã ppositioez
 esse. gº pter omẽz proponẽz verã e aliqd
 verũ seu aliqua veritas extra aiam igit
 zc. Tertia dubitatio est. qz in sexta con-
 clusioẽ dictũ est q3 ppositio impossibilis
 significat aliqualis esse qualiter impossi-
 bile est esse. gº sequitur q3 talis ppositio
 significat impossibile. gº sequit q3 im-

possibile significatur per tales proponẽz
 modo pñs est vna cathogorica affirma-
 tiua. et cuiuslibet affirmatiue vere sub-
 iectũ supponit p aliquo. Quero gº pro
 qº supponit ille teriº impossibile. z claz
 est q3 no supponit pro aliqua ppõne nec
 pro aliquo et aiam nisi solũ p cõplere si
 gnificabili igit. et sic vñ q3 prima cõclu-
 no stet cũ duab3 vltis. Iste dubitatioes
 sunt difficiles. iõ circa eas sic proceden-
 dũ e. et pº recitabo z improbabo quãdã
 oppinionẽ. z dabo culib3 illaz dubita-
 nuz ppriam solutionẽ. Est ergo vna op-
 pinio que ponit q3 significatur3 proponis
 adequatũ et totale est cõplere significa-
 bile veruz vel falsuz. et si querat vtruz
 tale sit aliquid aut nihil dicit hec oppio
 q3 hoc nomẽ aliquid sicut hec sibi similis
 res et ens pñt capi triplr. primo cõssi-
 me fm qd omne pplere significabile aut
 incõplere et hoc vere aut flẽ dñ res z a-
 liquid. et ita dicit p. h. in pmentis caplo
 de priori. de isto terio res. s. ab eo q3 res
 est vel no est dñ ord va vel fla. ibi em ca-
 pit istũ terim res p significato totali p-
 pñis qd est. cõplere significabile fm istã
 oppinionẽ. Secõ caput res p omni sig-
 nificabili pplere aut etiã incõplere. z hº
 vere. i. p vnam enunciatiõez et illud qd si
 gnificat tñ flẽ dñ no ens et sic capit phº
 quito meº caº de ente vbi dicit q3 flm e
 no ens. et pº posterior3 similis. Tertio mo-
 sumãtur dicta noia vt significat aliquaz
 essentiã seu entitatẽ exntem dicit gº hec
 oppinio q3 capiẽdo istos terminos prio
 vel scõº illud totale significatũ seu cõ-
 plere significabile verum vel flm est ali-
 quid sz si sumatur 3º no est aliquid vn-
 de hoiem esse aial no est aliqd sz esse sub-
 stantiam aiatã sensitivã rõnalem. Sed si
 inferatur gº hoiem esse aial est nihil hº
 oppinio pcedit pñs capiẽdo ly nichil op-
 posito modo ad ly aliquid terioº sump

Ampliter⁹ dicitur hec opinio q^d talia cō-
plere significabilia dicuntur vera v^t fal-
sa alia rōne q^m ipse ppōnes q^d dicuntur
vera aut falsa quadā extrinseca denoia-
tione ab ipsis propōnibus veris aut fal-
sis. Unde illud cōplere significabile dicitur
verum quod est significabile per ve-
ram propōnem .et illud falsum quod p^r-
falsam et talia falsa aut vera sunt obie-
cta sciē aut oppōnis fidei aut erroris z
non ipse ppōnes. fm istam oppōnem p^r-
g^o quid est dicendum ad predictas dubi-
tationes fm istam viam satis apparen-
tem .sed ista opinio apparet mihi satis
rōnabilis et intelligibilis nec reputare^r
p^r eam esse arguendum nisi hoc esset .q^d
quidē magistri subtiles doctores eaz po-
nunt. Nam cū hec opinio concedat ali-
q^d eē obiectū sciē et tamen nihil .i. nul-
lam entitatē esse illud obiectū quodā^o vi-
detur includere cōtra doctore .iō est dif-
ficile p^r hanc opinionem arguere nisi pe-
tendo principii q^d difficile esset illaz du-
cere ad maius incōueniens q^m sit illud q^d
ipsa gratis cōcedit s^z tamen cōtra eā po-
nam sex conclusiones . Conclusio pri-
ma nullum est nec potest esse cōplere si-
gnificabile verum aut falsum ad intelle-
ctum pdicte opinionis. Probatur pri-
mo q^d illa opinio habet cōcedere q^d ta-
le cōplere significabile esset et tamē ni-
hil esset et q^d non esset nec accidens nec
deus nec creatura q^d ideo videtur eē ab-
surdū. Secundo illa opinio habet cōce-
dere q^d illa cōplere significabilia essēt e-
terna saltem aliqua quod est falsum q^d
solum deus est eternus simpli loquādo iā
patet quia fm eos mundū fore et deum
esse fuerunt ab eterno que non erāt de⁹
quod est falsum et p^r argumētū parisen-
sem parisius cōdemnatū in quo dicit sic
dicere q^d fuerunt multe veritates ab et-
erno que non fuerunt ipse de⁹ est error.
Tertio quero vbi sunt illa cōplere si-

gnificabilia nō p^r dici q^d sint magis hie
q^m ibi nec ecōtra : q^d non apparet rō nec
potest dici q^d sunt vbiq^z q^d hoc soli deo
cōuenit ergo nullibi sunt g^o non sunt.
Quarto si ista propositio vera hō est a-
nimal significat aliquod cōplere signifi-
cabile verū pari rōne habet dicere hec
opinio q^d hec propō impossibilis hō ē
astutus significat complere significabile
impossibile et sicut ipsa cōcedit aliq^d ve-
rum extra animā .ita etiam habet cōce-
dere aliquod impossibile extra aiām q^d
nō est propō .hoc autem non est intelli-
gibile ergo p^r q^d absurdū est ponere talia
complere significabilia z oīo superfluit
marine cū ab ipsis nō denominentur pro-
positiones vere aut false sed magis ecō-
tra vt dicit hec opinio. Tertia con-
clusio quicquid est aut pōt esse est cōple-
re significabile p^r quia quicquid est vel
pōt esse potest significari per ppōnez cō-
pleram sic em̄ deus est complere signifi-
cabile per istam propōnez deus est z ita
quelibet alia res per aliquā aliā propositi-
onem. Ex quo patet q^d omne incōplere
significabile est complere significabile z
ecōtra. Tertia conclusio nihil est significa-
tū adequatū seu totale alicui⁹ propōnis
mentalis proprie dicte patet q^d quelibz
talis rōne suarum partū quibus equi-
ualet in significando plura significat ad-
inuicem distincta vt patet intuitū .z per
p^rns nihil est totale seu adequatū signifi-
catū talis ppōnis q^d nihil est q^dlibet si
gnificatū p^r eā igit. Quarta conclusio quic-
quid significat p^r aliquā ppōnem mentale
pprie dictā fm eius totale significat⁹ nez
etiā idē significat p^r aliquā ei⁹ ptes .z in a-
liquali significat p^r ppōnez qualr nō si-
gnificat p^r eius ptes. Dicitur p^r p^r ex ime-
diate dictis .s^z 2^a apparet ex dictis in qu-
ta et sexta cōclusioe q^d hec ppō hō est a-
nimal significat aliquoaliter fm totale e-
ius significatōez .s. hominē esse aiāl qua

liter nō significatur p aliquā ei⁹ partē
 igitur. Quinta cōclu^o om̄s ppōnes pro
 prie dicte adinuicē p̄dictorie significant
 idē aut eadē oīno l³ alio et alio^o patet sa
 tis ex predictis. Si vero obiciat̄ p̄ has
 cōclusiones q̄ inter articulos parisi⁹ cō
 demnatos contra maḡm nicolaū de al
 ticuria Dn⁹ est iste hec ppōnes deus est
 deus nō est idē significat̄ l³ alio et alio^o
 R̄ndeo q̄ multa fuerūt cōdemnata cō
 tra eū cā inuidie que tamē postea in sco
 lis publice sunt cōcessa t̄m p̄pter reuerē
 tiā articuli dico q̄ est veri⁹ de ppōnib⁹
 mentalibus improprie dictis et scriptis
 vel etiā vocalib⁹ ad placitū significanti
 bus quia tales p̄dictorie non significant
 idē penitus s̄ significat̄ mentales quarū
 vna est affirmatiua et alia negatiua .h^o
 aut non est p̄ predictā cōclusionē igitur.
 Sexta et vltima cōclusio nullius ppōis
 proprie mentalis sibi correspondens siue
 oratio infinitiui modi sibi correspondens
 si sumat̄ significatiue supponit p̄ aliqua
 re. verbigra. hoc dictū seu hec orō infi
 nitiui modi hoīez esse aīal que correspo
 det huic ppōni. s. homo est aīal l³ q̄nq³
 sumatur materialit̄ supponit p̄ aliqua
 ppōne cui correspondet t̄m q̄n sumitur p̄
 sonaliter vel significatiue dico q̄ nō su
 mitur pro aliqua re p̄ q̄ cum talis orō
 sic sumpta significat plura sez oīa que si
 gnificat ppō cui est correspondēs nō esset
 maior rō quare supponeret pro vno il
 loz significatoz magis q̄ pro alio. g^o vt
 p̄ quolibet vel p̄ nullo s̄ nullus dicerz
 q̄ pro quolibz q̄ sic illa orō hoīez esse a
 nimal supponeret p̄ asino g^o pro nullo r
 sicut dī de ista ita de qualibz alia. Ex q^o
 p̄ opinionē quorūdā esse falsam q̄ di
 cunt q̄ deū esse est deus et hoīem esse a
 nimal ē homo. nā p̄tra istos est predicta
 rō. Itē p̄ rōe oēz hoīez esse aīal eēt hō
 qd̄ est falsū. q̄ de nullo hoīe demōst^o ve

rū est dicere q̄ est omēz hoīem esse ani
 mal. Itē pari rōne hominē esse asinum
 esset homo qd̄ est flm qz nō apparet ma
 ior rō quare magis sit homo q̄ asinus.
 Itē pari rōne chimera esse chimera eēt
 aliquid quod ē flm qz nō potest dici qd̄
 est nisi forte dicatur q̄ est deus qz pari
 rōne chimera nō esse essz quodl³ quod ē
 in mundo qd̄ est falsū et derisoriu igitur
 Istis postis respōdeo ad p̄dictas dur
 bitationes. Ad primam quando queri
 tur quid est totale seu adequatuz signifi
 catum propōnis. p̄z quid sit dicēdum ex
 tertia cōclusionone immediate postea. quia
 nichil est significatum totale. Quando
 etiā queritur pro quo supponit. hec orō
 significatiue sumpta omēz hoīem esse a
 nimal. Datet quid sit dicēdū ex sexta cō
 clusione qz pro nullo supponit et idē q̄n
 ritur quid est omēz hominēz esse aīal. re
 spondet. q̄ si illa orō capiatur significati
 ue ipa est questio derisoria et incōgrua. s
 cut si quererēt quid est omēz hominem.
 Vnde cū arguit. illa ppō omis hō est a
 nimal significat omēz hominē esse aīal.
 g^o oēz hoīez esse aīal significat p̄ eā. dico
 q̄ nō est bōa p̄na sic nec ista hec orō oīs
 hō significat oēz hoīez. g^o oēz hoīez signi
 ficat p̄ eā qz prima est agrua scda vō in
 cōgrua. Ad declarationē aut̄ istoz pono
 aliquas p̄clusiones. Prima p̄ q̄libz orō i
 qua a pte subiecti ponit̄ v̄bz infinitiui
 mōi significatiue sūptū sic totale s̄ctm et
 acceptū v̄balr ē incōg^a vt ista sedere est
 p̄z qz v̄bū significatiue sūptū nō pōt red
 dere suppo^m v̄bō idē h^o est incōg^a sedeo ē
 r pari rōe sedere ē. dico at̄ notat̄ v̄bz
 acceptū p̄sonalr et v̄balr. qz q̄nq³ v̄bū i
 finiti mōi accip̄ significatiue noialr loco
 vnius noīs v̄balr et tūc est nomē vt i ista
 sedere ē quiescere que t̄m valz sicut ista
 sedens ē quiescēs. et in ista legere et non
 intelligere negligere est. et in multis simiū

bus que repiuntur i autoritatib⁹ que de-
bent expom modo predicto. Ex q^o patz
q^o illa questio est valde supflua qua ali
qui valde curiose disputant scilz ytrum
gnare sit generans qz si gnare capiat ver-
balit ipsa est incogrua. si noialiter. tuc e
querere vtra generas sit generas z mani-
festu est q^o sic. z sic ex his habeo ppositu
ac. Scda pclusio seu ppo^o. quelz oz^o i
qua a parte subiecti tanqz totale subie-
ctu ponitur verbu infinitivi modi cum
acto significative sumptu est incongrua.
patet ex predictis. ideo hec est incogrua
omne homine esse aial significat p istaz
omis homo est aial. capiēdo illa ozdem
significatiue que est a pte subiecti. dico
autē notaret significative qz omis talis
oz^o nō significative accepta cū acto est
pgrua: z ideo vera aut falsa. z ideo ista
ē pgrua. omne homine eē aial ē verū. et
per pns vera aut falsa si subiectu capia-
tur materialiter siue pro se siue pro ppoē
vt dictū est. Ex quo patet q^o talis oz^o
z sibi quelz p similib⁹ in qua subit oratio
infinitivi modi sumpta materialiter est di-
stinguenda qz aut sumit pro se ipsa aut
materialr pro ipsa. ppoē cui⁹ est dictū
nō tamen distinguit cōiter qz cōiter itel-
ligitur supponere materialr. sicut sa-
tis patet. Tercia pclusio respectu hu-
ius verbi est sumpti psonalr nec a parte
ante nec a pte post vnqz pstruit infiniti-
uus verbalit sumptus vel oz^o infinitivi
modi vel etiā ppo^o significative vñ etiā
iste sunt incogruue loquēdo significative
seu psonaliter legere est bonū occidere
est malū. nisi capiant isti infinitivi mate-
rialit aut noialiter pro istis noibus ver-
balib⁹ lectō occisio. Similit⁹ iste sunt in-
cogruue. hoiem esse aial est idē q^o homo
ē aial. hoiem eē aial est idē q^o hoiem eē
sbām animatā sensitīuā. z hoc loquēdo
pprie. improprie tamē z causa breuita-

tis tales ppoēs seu locutiones admit-
tuntur ad hunc sensum q^o nō stat ita esse
q^o homo est aial qui ita sit q^o hō ē sub-
stan^a aiata sensibilis. Quarta cōclu-
sio est q^o in talibus verbis soluz a parte
post construi debet aut pōt infinitiu⁹ p-
sonalit verbalit aut significative sup-
tus cū quib⁹ potest cōstrui hec oz^o impfe-
cta q^o sic est. verbigrata q^o sicut cogruue
dicit volo q^o fortes currat scio q^o homo
est aial hec oz^o significat q^o deus est ita
pgrue dicit. volo forte currere scio ar-
guere. z sic de aliis. z ideo iste sunt con-
grue. video forte currere. sentio ignē eē
calidū: z per predictas quattuor reglas
possunt solui multe fantasie que magnā
faciunt difficultatē tam in merba⁹ q^o i
theologia. Ex his patet prime dubita-
tiōis solutio. Ad scdam pono aliquas
ppoēs. Prima est pzet omne pponem
creataz est aliquod verū seu aliqua ve-
ritas extra aiam. patz quia deus ē veri-
tas z ei⁹ notū⁹ est vera z tñ ipse nec ei⁹
notū⁹ ē creata. igit. Scda pclusio pzet
omne pponem creatā aut increatā nul-
lū est verū seu nulla est veritas extra a-
nimā patet quia sicut veritas creata est
ipsa ppo^o creata quā formamus ita ve-
ritas nō creata que est deus est ppo^o
vera z increata que est deus. Tercia
pclusio quā pono pbabiliter z nō asser-
tiue est pro itellectu precedentis scilz q^o
deus seu dina notū⁹ est ipsi itellectui di-
uino ppo^o vera. Probat q^o si dina noti-
cia qua de⁹ cognoscit antixim fore nō
pcedit ppo^o vera h⁹ nō pōt eē ppo^o aliud
nisi q^o ad hoc q^o aliquid sit ppositio ne-
cessaria requirit q^o sit quid complexū et
per consequēs compositum ex plurib⁹
quod repugnat diuine simplicitati. Sz
hoc non valet primo. ppter illam causā
non dicitur ppositio mētalit comple-
ta vt dictum fuit in primo capitulo et

sic illa ratio supponit falsum. Secundo
 quia supposito q̄ illud esset verū de qua
 libet propōne creata tamen propter h̄o
 non debet vere negari adeo q̄ sit propō.
 verbigrā licet sit verum de qualibz pro
 pōne creata q̄ nō stat ipsam esse noticiā
 et ipsam non esse rē distinctā ab ipsa cui
 est noticia: tamen propter hoc nō nega
 mus ideo q̄ sit noticiā v̄l coḡ q̄uis sua
 noticia seu cognitio non sit distincta ab
 eo quare sic erit in proposito igit. Et
 istis patet responsio ad argumenta sc̄de
 dubitationis. Unde ad primū dico q̄ si
 cut deus est veritas: ita est propō incre
 ata. Ad sc̄dm cū dicit q̄ anq̄ aliquid es
 set p̄ter deum verū erat mundū fore:
 cōcedo illud s̄z hec ozo mundū fore non
 capitur p̄sonaliter/ imo naturaliter z n̄
 p̄ seipsa s̄z pro p̄pōne et dico q̄ illud ve
 rum seu illa propō vera erat de⁹. Et q̄n
 aī. q̄ illud verū erat cōtingens et deus
 erat necessarius dico q̄ illud verū erat
 ens necessarius sine deus/ et tamen illud
 verum erat p̄tingēter verum vt sc̄iā dei
 et quando antirp̄s erit est ens necessa
 riuū et tamen est cōtingenter sc̄iā q̄ anti
 rp̄s erit et hoc est alibi declarandum.
 Ad tertiuū quādo dicitur q̄ si nulla pro
 positio esset adhuc verum esset nulla p̄
 positionem eē concedo istam conditiona
 lem q̄ an̄s est impossibile et q̄ sicut im
 possibile est deum nō esse propōnem ve
 ram dico tamē q̄ si nulla p̄pō creata es
 set adhuc verū esset nulla p̄pōne crea
 tam esse s̄z illud verū seu illa veritas es
 set deus sicut modo dicebā q̄ illud ve
 rum s̄z mundū fore ab eterno fuit deus
 zc̄. Si vero obiiciatur sic mundū fo
 re ab eterno fuit verū ḡ mundū nō fo
 re ab eterno fuit falsum tenet p̄na quia
 quicūq̄ v̄ni d̄dicto^m est verū reliquū est
 falsum et ecōtra et fuit ergo aliquid ab
 eterno quod non fuit nec erat deus/ q̄

de⁹ nec est nec potest esse falsitas. respō
 sio negando cōsequentiā. verū est tam
 q̄ sicut mundū fore fuit eternaliter ve
 rum ita mundū nō fore licet nō fuerit e
 ternaliter flm. fuisset tamē eternalit̄ fal
 sum si fuisset signatū signo falso sicut mā
 duz fore eternaliter significabat signo ve
 ro. ideo cōcedit̄ hec vera p̄positio q̄ ab
 eterno fuit aliqua veritas cui nulla erat
 d̄dictoria. et hoc satis p̄z ex iā dictis. et
 sic patet solutio sc̄de dubitationis et ar
 gumentoz factorū in eadem. Ad quartū
 q̄n dicit q̄ propō impossibilis sicut hec
 homo est asinus significat aliquatit̄ esse
 s̄z hominem esse asinum qualiter ip̄s
 sibile est esse: ḡ significat impossibile es
 vltra: ḡ impossibile significatur et tūc
 queritur p̄ quo supponit ille terminus
 impossibile dico primo q̄ vno modo po
 test responderi negando cōsequentiāz p̄i
 mam et p̄ns et ideo potest satis ex predi
 ctis apparere. Dico sc̄do q̄ alio^o pot̄ sa
 tis probabiliter r̄nderi cōcedēdo p̄namz
 p̄nam et cōsequens. s. impossibile signifi
 catur quia cum voluntas sit impossibi
 liū s̄m aristotelem 3° ethicoz. videtur q̄
 intellectus potest intelligere impossibile
 et p̄ cōsequēs q̄ tales sunt posibles i
 possibile significatur impossibile intelli
 git̄ z sic de aliis. Tertio dico q̄ s̄m istā
 viam non oportet semper ad veritatem
 proponis affirmatiue q̄ subiectū suppo
 nat pro aliquo quia hoc non oportet de
 verbis designantibus actum anime inte
 riozem cuius sunt ista velle intelligere si
 gnificare concipere z sic de aliis. Quar
 to dico q̄ prima so^o est p̄babilior q̄ 2^a et
 illi magis assentio q̄uis 2^a nō appareat
 mihi multū improbabilis. S̄z de ea bre
 uiter trāseō cū nō sit p̄ntis speculationis
 x̄ p̄dicta prima difficultate h̄o
 materiā est ḡnāliter de cā veri
 tatis et falsitatis p̄pōnū. restat

mic spāliter tractare scđm que ē de cau-
sa viuatit 7 falsitatis ppō^m sup se refle-
xionē habentiū 7 i hoc pñti capitulo in-
quirend ē quid sit ppō hīs sup se refle-
xionē 7 de ipsarū dīa. Et primo vidend
est quid nominis ppōnis hñtis reflexionē
sup se. Circa qđ primo ponā aliquas t-
minoz descripiōes 7 distincōes. Secū-
do videndū est cui ppōni dictū quid no-
mis possit cōpetere circa qđ ponam ali-
quas supponēs 7 cōclusiones. Quātū
ad primū est prima descriptio hui⁹ ter-
mini significā vel significare. vnde signi-
ficare vel significā ē aliquid repñtare.
vel alicui⁹ repñtatio potentie cognitine
Dico enī potētie cognitine 7 nō intelle-
ctiue. qz nō solū potē⁹ intellectiue s3 etiā
potētie sensitiue 7 nō intellectiue pōt ali-
quid repñtari vel significari. Scđa de-
scriptio ē hui⁹ termi ppō⁹ hīs reflexio-
nē sup se. vnde dico q est ppō⁹ que si-
gnificat seipsā aliquat^r eē vel nō eē sicut
seipsā eē affirmatiuā vel negatiuā. vni-
uersalē vel particularē. 7 quīs significa-
tiōes terminoz nō possint pbari tamē q
ista accep⁹ termi seu descript⁹ sit rōnalis
p3 qz cōiter omīs concedūt q illa cogni-
tio est reflexa que ē cognitio alicui⁹ co-
gnitiōis. 7 similis illa volū⁹ est reflexa
que est volū⁹ alicui⁹ volitiōis. 7 si esset
aliqua cogni⁹ vel volū⁹ sui ipsius ipsa
esset reflexa seu dicerēt habere reflexio-
nē sup se. ideo cōsimilis dicit^r q oīs illa p-
positio est reflexa seu habens reflexionē
que significat aliquā ppōnem aliquat^r
eē vel nō esse. 7 si illa sit significat de seip-
sa seu respectu sui ipsius illa d3 dici ha-
bens reflexionē sup se quare rē. Scđa
descriptio est hui⁹ termi ppō⁹ insolubi-
lis seu insolubile. vnde dico q ppō⁹ que
significat se esse falsam nō em in pposito
dicit^r insolubile quia nullo⁹ possit solui
quia sic nulla ppō⁹ vel argu⁹ esset info-

*Supponit
ppōd
in
ter
m
p se*

*ppōd
nō in
solubilis*

lubilis qm est de se nisi sit demonstratiua
Nec etiā in ppropo⁹ dī insolubil qz dif-
ficult^r possit solui vt dicit quidā doctor
quia multa sūt talia que nō vocātur in-
solubilia. S3 dicit insolubile qz difficul-
ter pōt solui cui⁹ tamē difficultas pue-
nit ex eo q talis ppō⁹ significat seipam
eē falsam. ideo patet q omne insolubile
est ppō hīs reflexionē sup se licet non
ecōtra vt p3 ex 2° descriptiōe. Et predi-
ctis sequūtur aliqua correlaria prio se-
quit^r ista regula notabilis q nulla ppō⁹
h3 reflexionē supra se nisi in qns ponit^r
termin⁹ appropriate significas ppōnem
sicut sunt tales termi verū falsū vlt pti-
culare affirmatiuū negatiuū dubiū cre-
ditum scitū 7 similes. p3 quia nulla ppō⁹
potest significare se esse falsam aliquat^r
eē vel nō eē nisi i ea sit tmin⁹ significans
ipam cū ppō⁹ nō significet nisi rōne suo-
rā terminoz 7 illud etiā satis p3 inducti-
ue nō oportet tñ q omīs illa i qua poni-
tur talis tmin⁹ heat reflexionē supra se
verbigrata ista ppō⁹ hoc est verū demō-
strando illā deus est nō h3 reflexionē su-
pra se vt clarum est sed bene h3 reflexio-
nē sup ppōnem quā demonstrat vt pa-
tet ex predictis. Scđo sequit falsitas
tuisdā opinionis famose que ponit q
omīs ppō⁹ significat se esse verā. vnde q
hoc sit falsum p3 primo quia si sic seque-
ret^r q omīs ppō⁹ haberet reflexionē sup
se pñs est contra correla^m pcedens 7 cōt-
ter negatur ab omnibus pñā tamē appa-
ret ex dictis. 2° quia illud videt^r esse cō-
tra expientia qm quilibz potest expiri q
ista ppositio homo est asinus potest sibi
repñtare absqz hoc q concipiat seu in-
telligat ipsam esse veram. Tercio se-
quitur q ista ppositio homo est asinus
non significat tantum qm ista homo
est asinus est verum. pñā patet 7 falsitas
psequentis apparet quia 2° est impinēs

prime quia nec sequens nec repugnans sicut satis patet ex dictis in 2° capitulo. et per se sequens si illa significaret tunc quod illa significat que est sibi imprinens pari ratione alia significaret quod tunc ista homo currit seu quous alia imprinens quod nulla ratio potest assignari de vno magis quam de alio. Tercio sequitur falsitas oppo- nis cuiusdam magistri qui ponit quod omnis propositio affirmativa catholica significat se esse propositum et significat idem esse pro quod supponit eius subiectum et predicatum supponere pro eodem. et omnis propositio negativa significat sui subiectum et predicatum non supponere pro eodem. Unde quod ista si est falsa potest probari per rationes iam factas. item si affirmativa significat se esse pari forma negativa significat se non esse quod est absurdum quia sic omnis propositio negativa esset falsa eo quod aliquando significaret qualiter non est nec rationes istius magistri valent. Assumit enim quod omnis propositio affirmativa significat sua extrema esse et significat sui predicatum proponi cum suo subiecto vel dici de suo subiecto que omnia sunt falsa sicut patet ex dictis. Unde ad illum sensum non debet intelligi illa autoritas primo pyrrhonicas hoc verbum est significat quandam compositionem et cetera. sed quomodo debet intelligi habet ibi videri. Quarto sequitur falsitas cuiusdam dicti illius magistri salua eius reuerentia scilicet quod affirmativa categorica duas habet significaciones vnam de re ad extra quam vocat materiale significaciones et aliam de suis terminis et de seipsa quam vocat formalem ut hec homo est animal significacione materiali significat hominem esse animal ad extra et significacione formali significat quod subiectum et predicatum scilicet homo et animal supponat pro eodem et proportionaliter ipse potest de negativa et ponit quod ille due

significaciones importantur per tale pro- positionem non incoiuncte sed copulati- ue. Ex his plura concludit que comu- niter sunt falsa. sed quod omnia ista sint fal- sa patet satis ex precedentibus. similiter clarum est quod non est generaliter verum quod quelibet propositio affirmativa catho- gica habeat duas tales significaciones quod ista propositio hec est vera demon- strando se ipsam non habet illam signifi- cacionem quam ipse vocat materiale quia nichil significat de re ad extra sed solum de seipsa. ut patet. quare et cetera. Quirto sequitur contra dictum magi- strum quod hec non est insolubilis nec sig- nificat se ipsam esse falsam. foris proiiciet platonem de ponte. postea casu quod fortes dixerit quod omnis asserens falsum proiici- etur de ponte et solus talis et proferens verum transibit potem et tunc veniet pla- to et proferet foris dictam propositionem. Unde quod in isto casu propositio non sit insolubilis nec falsificans se ipsam patet ex predictis et specialiter ex primo corela- tione quia in ipsa non ponitur aliquis termi- nus significans propositionem ideo non habet reflexionem supra se. ideo dico quod potestate foris est facere illam veram quia si proiiciat platonem propositio for- tis erit vera et si dimittat eum transire erit falsa. Verum est tamen quod non est in potestate foris verificare propositionem platonis vel etiam falsificare stante ve- ritate dicti sui quia dictum foris et pro- positio platonis repugnat sicut patet in- tuenti et proportionaliter potest dici in aliis multis casibus. Sexto sequitur quod contra multe propositiones enumerantur inter insolubiles que tamen non sunt proprie insolubiles quia non significat se ipsas esse falsas patet ex istis foris scit errare foris fingit se esse sophistam foris maledicit platonem. foris optat malum platonem. Et ista

demultis aliis que cōiter ponūtur i pra
tica sophismatū insolubiliū. Vñ patet
cuilibet p̄sideranti q̄ nō significat se esse
falsas sed nolo hic insistere zc. **Dis**
yñs pono aliquas distincōes. **Prima**
est q̄ p̄positionū habentiū reflexionem
sup̄ se quedā significat se esse falsas z q̄
dam nō. **Exemplū** primi sicut ē ista hec
p̄positio est falsa demonstrādo per ly b^o
ipsamet. **Exemplū** scđi vt est ista p̄po^o
hec p̄positio est vera demonstrādo p̄ ly
hec ipsamet p̄ponem. vtraqz em̄ istariū
habet reflexionē supra se. verū ē tamē
q̄ de p̄pōnibus que habent reflexionē
sup̄ se que nō significant seipsas esse fal
sas nō est maior difficultas q̄ de aliis n̄
habentib^o reflexionē sup̄ se. ideo cōiter
illi qui loquūtur de insolubilib^o per p̄
pōitionē habentē reflexionē sup̄ se itel
ligunt appropriate z sp̄aliter solā p̄pō
nē significantē seipsā esse falsam. z sic po
nitur cōiter ap̄d eos ista regula. **Quis**
p̄po^o habens reflexionē sup̄ se est falsa
quia est falsificās seipsam. z i leo quis
p̄pter hoc sequētes distincōes possunt
poni p̄porcionalr de omnibus p̄pōibus
h̄ntibus reflexionē sup̄ se tamē solū po
nam de p̄pōnibus falsificātib^o seipsas
vel significantibus seipsas esse falsas qz
de illis ē sp̄alis difficultas z nō de aliis.

Secda distincō p̄positionū significā
tiū seipsas esse falsas quedā significant
se eē falsas de per se hoc ē om̄i casu cir
cūspecto. quedā significāt de p̄ accidens
sic scilz ex pōne alicuius casus. **Exem**
plū primi vt de ista p̄pōne iā posita hec
est falsa demonstrādo per ly hec seipsas
Exemplū scđi vt ista sortes dicit falsus
que nō significaret se esse falsam nisi ea
su posito scilz q̄ sor diceret illā z nullā
aliam. **Vnde** ex distincōe patet error
quorūda dicentiū q̄ nulla p̄po^o insolubi
lis vel falsificans seipsam est falsa nisi

ex casu. **Tercia** distincō q̄ p̄po^o p̄
se significantiū se esse falsas quedā sig
nificant directe z tales sunt ille in qui
bus affirmatur ille termin^o falsum de
termino supponente pro seipsis. quedam
vero significant indirecte seu p̄secutine.
Exemplū primi: iam positū est. **Exem**
plū scđi potest poni de ista hec nō est ve
ra demonstrādo per ly hec seipsam. illa
em̄ directe significat se nō esse verā. scilz
ex p̄p̄ia significatōe s̄noz terminoz sed
illa ex cōsequutione z indirecte signifi
cat se esse falsam.

Quarta distin
ctio p̄po^o significātiū se esse falsas indi
recte seu cōsequutiue quedā significant
sic imediate. hoc est seipsi solū. quedaz
vero mediāte alio. hoc est mediantib^o a
liis p̄pōnibus. **Er^m** p̄miciam positū ē
Er^m scđi pōt poni de ista p̄pōne hec est
vera demonstrādo suā p̄radictoria illa
em̄ significat se esse falsam nō mediante
ipsa sed mediāte sua p̄radic^o. z ita ē de
multis aliis. **Quia** distincō p̄po^o
significantiū se esse falsas mediātib^o ali
is p̄pōnibus quedā sic significāt mediā
tibus aliis p̄pōnibus quas ipse eedē si
gnificant. **Alie** vero sic significant medi
antib^o aliis p̄pōnibus quas ipse nō si
gnificant sed a quibus significātur hoc
est a quibus significant esse. **Er^m** primi
iam positū est de ista p̄pōne hec ē vera
demonstrādo suā p̄radictoria vñ ipa si
gnificat se esse falsam mediāte sua p̄tra
dic^o quā ipsa significat. **Exemplū** vero
scđi potest poni de ista p̄pōne om̄is p̄
po^o vocalis est falsa vel de ista nulla p̄
positio vocalis est vera talis em̄ signifi
cat se esse falsam cōsequutiue z hoc me
diāte p̄pōne significante seipsam esse et
nō alias quia ex ipsa sola nō sequit seip
sam esse falsam. vt p̄z intuenti z post di
cetur. **Sexta** distincō p̄po^o signifi
cantiū seipsas esse falsas mediātib^o p̄

positiōib⁹ quas ipse eedē significāt que
dā sic significāt mediantib⁹ ppositiōib⁹
quarū ipse nō sunt partes. quedā vō me-
diantib⁹ ppōnibus quarū ipse eedē sūt
partes. Exemplū prīmū iam positum est
Exemplū scđi potest poni de ista copu-
latiua. deus est. ⁊ hec copulatiua ē falsa
per ly hec demonstrando ipsāmet cor-
u latīnā vnde ista 2^a pars significat se esse
falsā mediatē illa copulatiua quā ip-
sa met significat eē falsam cui⁹ est pars. et
ad istū modū pertinet omīs ppōnes mū-
di insolubiles ppothetice vt patet intu-
enti. Sic g^o apparet ex his distinctioni-
bus quom^o ppōnes insolubiles sūt i m^o
tiplici differētia ⁊ ad predictos modos
possunt reduci omīs ppōnes insolubiles
ideo visa solutione predictoz insolubi-
liū de qua patebit capitulo sequēti faci-
liter apparebit solutio ceteroz. Ex p-
dictis autē distinctionibus et spālter ex
quīta pater primo ptra illū magistrum
predictū q̄ ista ppō omīs ppositio vo-
calis est pricularis vel ista nulla ppositio
vocalis est negatiua seu queuis alia
similis cui⁹ actus exercit⁹ repugnat ac-
tui signato scđm modū loquēdi antiquo-
rū cui⁹ exū^a repugnat sue veritati et si-
gnificat se esse falsam. pater scđm predi-
cta. ⁊ sic concedit etiā ille magister q̄ il-
la ppositio. omīs ppositio vocalis ē fal-
sa significat se ipsam eē falsam ⁊ falsifi-
cat se ipsam etiā nullo casu posita s; nul-
la est ratio quare illa significaret se esse
falsam plusq̄ alie iam dicte. nam sic il-
la significat cōsequitiue se esse falsā me-
diante ppōne significante ipsā eē falsam
sic etiā alie. ergo ⁊c. Secūdo sequit⁹ q̄ a-
liqua ppō significat aliquat⁹ esse qualit^{er}
esse nō sequit⁹ ad eā patet ex predictis. p-
positiōib⁹. vnde ista ppositio vocalis
omīs ppositio vocalis est falsa vt etiā
ista. omīs ppositio vocalis est pricularis

significaret se ipsam esse falsam ⁊ tamē
ad ipsam nō sequit⁹ ipsā esse falsā quia
ista psequen^a nō valet. omīs ppositio
vocalis est falsa ergo ista ppositio vo-
calis est falsa demonstrādo per ly ista. il-
lā met. omīs ppositio vocalis est falsa
nam mentalis sibi correspondens simpli-
citer nichil valet. vt patet intuiti.
Si v^oro obiciatur q̄ si illa ppositio
vocalis. omīs ppositio vocalis est fal-
sa significat se esse falsam tūc ipsa signi-
ficat tantum q̄tum significat ista hec p-
positio vocalis est falsa ipsa demonstra-
ta. psequētia tenet sicut arguebatur in
pripicio capituli 2° correla^a sed falsitas
psequētis probatur sicut ibidem quia
secūda est imp^otinēs prime cū nō sequat^r
ex ea nec sibi repugnet vt modo dictum
est ⁊ per psequens si scđa significaret q̄-
tum alia que est sibi imp^otinens pari ra-
tione significaret q̄tum queuis alia imp^o-
tinens sicut arguebatur ibidē de istis
duabus homo est asinus ⁊ hec est vera
homo est asinus. Respondeo ad hoc et
dico q̄ non est simile hic ⁊ ibi. primo q̄
illic scđa ppositio est simpliciter imp^o-
tinens prime. i. nec sequens nec repugnās
hic vero illa est imp^otinens sequēs respe-
ctu prime sed nō est imp^otinēs repugnās
quia repugnat prime sicut patet intuiti
mō rōne repugnā^t quādoq; vñ signi-
ficat idē q̄ aliud vt termin⁹ infinit⁹ si-
gnificat idē q̄ termin⁹ finitus sibi ptra-
dictori⁹ anteq̄ sibi pponeretur negatio.
2° dico q̄ non est iterū simile quia s; hic
2^a nō sequit⁹ ex prima in psequen^a simpli-
citer bona tamen sequit⁹ sibi scđm quid
que cōiter vocatur psequen^a vt nūc nō
sic aut est ibi. quare ⁊c. De hoc tñ q̄tuz
ad pīs nō curo. Tercio dico et magis
ad ppositum q̄ nō est simile quia licz 2^a
ppo^o nō sequat⁹ ex prima sola. tamē se-
quit⁹ ex ea mediante ppōne significante

2220 / Profano

primā ppōnem esse sicut bene sequitur
omnis ppositio vocalis est ipsa demon-
strata et omis ppositio vocalis est falsa
Sequitur ergo qd hec ppositio est falsa.
hec ppositio est falsa demonstrata eadez
nō sic autē est ibi homo est asinus ergo
hec est vera homo est asinus vt patet in-
tuenti. igitur et hoc sufficit ad hoc qd il-
la ppositio dicat significare se esse falsā
nec debet aliquis mirari si dicā aliqua
propositionem significare se ipsam esse
falsam. ideo qd ex ipsa mediāte ppositio
ne significante ipsā esse: sequit ipsā esse
falsam qd omis concedit qd ista ppositio
fortes dicit falsū in casu posito in distin-
ctione scdā significat se esse falsam se so-
la sed mediāte casu scilz mediante illa p-
positione for dicit illā et nullā. quare et.
Si vero dicatur qd si tales ppōnes non
significant se esse falsas nec mediātibus
aliis quas nō significāt et que nō sequi-
tur ex eis sequitur qd iste ppōnes. omis
ppositio vocalis est pparticularis possent
significare et nō significare intellectui se
esse falsas psequen^a tenet ex eo qd nō si-
gnificant se esse falsas nisi mediātibus
ppōnibus significātibus eas eē Si intel-
lect^o nō aduerteret hmoi ppōnes mediā
rib⁹ quibus ille ppositiones significant
se eē falsas et tūc ille nō significarent se
eē falsas sed magis alie significarent se
esse falsas. Rē^o pcedendo omis sicut idē
pcederem de ista ppōne fortes dicit fal-
sum vnde ex hoc sequit istud terciū cor-
relat^o qd si aliqua propō significat se ip-
sam eē falsam que tamē nō significaret
se eē falsam nisi intellect^o aduerteret ali-
quā ppositionē aliā ab ea distinctā quā
nō significat imo que sibi est impertinens
patet ex dictis. His visis et inuesti-
gato quid nominis propōnis habentis re-
flexionē supra se. Nūc sciendū est cui p-
positioni possit dictum quid nominis cō-

petere. et vtrum possit cōpetere propo-
sitioni mentali proprie dicte. Circa quod
primo premittit quedā suppositiones
Prima suppositio qd cum significat^o vt
supra dictum est sit idē qd alicui^o obiecti
poten^o cognitue repñatio. ideo sic re-
pñatio potest fieri dupliciter sicut et signi-
ficatio. scilz obiectiue et formalit. Exem-
plū primi. dicimus em qd ymago regis si
gnificat regem nō quidē formaliter sed
obiectiue. Exemplū scdī. dicimus em qd
conceptus mentalis que habeo de rege
significat regem nō quidē obiectiue sed
formaliter quia est formalis cognitio re-
gis. Scdūda suppo^o est qd significare
aliquid obiectiue nichil aliud est qd esse
obiectum alie^o cognitionis formalis. si
gnificare vero formalit nichil aliud est
qd eē formale in cognitione alicuius ob-
iecti. Tercia suppo^o est qd quelz res
q̄stum est de se potest significare se ipsā
primo^o obiectiue patet ex dictis qd que-
libet res q̄stum est de se est cognoscibilis
et ideo apparet qd quelz propō siue natu-
ralit siue ad placitum significans potest
significare se ipsam illo^o. Quarta sup-
positio. nulla res creata potest esse pro-
pria et distincta cognitio formalis sui ip-
sus. igitur. psequen^a tenet ex dictis. ans
cōiter tenetur et hoc posset mltipliciter
probari sed quia hoc habet alibi pbari
ideo quo ad presens sufficit michi ista
pbatio quia si aliqua res creata posset
eē vel eē ppria et distincta cogni^o forma-
lis sui ipsus et pari rōne quelz cognitio
esset ppria et distincta cognitio sui ipsi^o
quia nō apparet maior ratio de vna co-
gnitiōe qd de alia sed psequens est falsū
vt apparet. quia tūc quelz cogni^o eēt co-
gnitio reflexa. Etia p3 ad experientiaz qd
cognitio qua cognosco hominē nō esse
est cognitio sui ipsus. Dico autē notan-
ter in hac suppone res creata. quia co-

gnitio divina est cognitio sui ipsius, dico etiam notate cognitio propria et distincta quia aliqua cognitio creata posset esse cognitio confusa sui ipsius sicut coeceptus a quo sumitur iste terminus ens vel iste terminus qualitas vel iste terminus cognitio est cognitio sui ipsius nunquam est propria et distincta sed cois et confusa.

Quarta suppositio est quod nulla propositio vocalis vel scripta potest significare seipsam vel aliquid aliud 2° sed solum prius modo patet quia nulla talis potest esse formalis cognitio potentie cognitive et ideo si aliquid significat illud obiective significat solum sicut ymago regis significat regem vel circulus taberne significat vinum et sicut dicitur de propositio vocali aut scripta ita proportionaliter potest dici de mentali ad placitum significante quantum ad illa que significat ad placitum et hec omnia patent intuitu.

Sexta suppositio quolibet propositio vocalis vel scripta per prius significat seipsam quam aliquid aliud patet quia ex quo talis propositio significat aliquid obiective solum non stat quod significat aliquid aliud et non seipsam sed bene e contra sicut non stat quod circulus taberne significat vinum et non seipsam sed bene e contra igitur 2° Consequens tenet quia illud est prius a quo non convertitur propria subsistendi ergo quolibet res per prius obiective significat se ipsam quam aliqua aliam rem et sicut dico de vocali propositione vel scripta ita potest dici de mentali ad placitum significante quod per prius ipsa significat seipsam obiective quam aliquid aliud. Et dico quod per prius significat se ipsam et non dico seipsam esse vel non esse propositionem quia hoc esset contra dicta et multum refert inter ista ut patet intuitu.

Istis suppositis ponam aliquas propositiones que forte aliquibus prima facie apparebunt extraneas et in-

rabiles sed certe sum certus quod considerantibus bene rationes et motus ipsarum tandem apparebunt vere et rationales.

Prima conclusio est nulla propositio mentalis proprie dicta potest significare seipsam esse falsam. probatur quia sequeretur quod aliqua cognitio creata posset esse formalis cognitio propria et distincta sui ipsius. sequens est contra quartam suppositionem sequens probatur quia si intellectus posset formare propositionem mentalem proprie dictam significare se ipsa esse falsam sicut verbigratia ista mentalem hec est falsa demonstrando seipsam tunc constat quod illa cognitio erit cognitio distincta sui ipsius quod cognitio dicit representans seipsam esse falsam distincte representat seipsam ut notum est igitur. Consequens firmatur ista ratio nam intellectus non potest formare propositionem singularem seu conceptum pronois demonstrativi significantem seu demonstrantem seipsam sicut per ex quarta suppositione 3° per quod non potest formare predictam propositionem singularem demonstrantem seipsam quia non e maior ratio de vno quam de alio 2° probatur dicta conclusio quia alias sequeretur quod essent due propositiones mentales proprie dicte quarum terminus oino si significaret idem et supponeret pro eodem et eodem et tamen una earum esset falsa et alia vera. sequens est falsum et impossibile quod cum omnes propositiones habeant partes oino similes et eiusdem speciei ipse essent etiam oino similes et eiusdem speciei et per sequens quod tales significaret naturaliter oino eodem modo se habebunt ad veritatem et falsitatem. Sed probatur contra ex istis duabus hec e falsa demonstrando seipsam et hoc e falsum demonstrando primam. prima e falsa quod falsificat seipsam et 2^a e vera quod dicit primam esse falsam et ita e. Si enim intellectus possit formare illam primam ut dicit adversarij tunc stat quod 1^a e falsa quod significat seipsam et 2^a e vera ut iam dictum e c. ii.

Nulla
propositio
vocalis
vel
scripta
potest
significare
seipsam
vel
aliquid
aliud
2° sed
solum
prius
modo
patet
quia
nulla
talis
potest
esse
formalis
cognitio
potentie
cognitive
et ideo
si
aliquid
significat
illud
obiective
significat
solum
sicut
ymago
regis
significat
regem
vel
circulus
taberne
significat
vinum
et
sicut
dicitur
de
propositio
vocali
aut
scripta
ita
proportionaliter
potest
dici
de
mentali
ad
placitum
significantem
quantum
ad
illa
que
significat
ad
placitum
et
hec
omnia
patent
intuitu.

Secunda
suppositio
quolibet
propositio
vocalis
vel
scripta
per
prius
significat
seipsam
quam
aliquid
aliud
patet
quia
ex
quo
talis
propositio
significat
aliquid
obiective
solum
non
stat
quod
significat
aliquid
aliud
et
non
seipsam
sed
bene
e
contra
sicut
non
stat
quod
circulus
taberne
significat
vinum
et
non
seipsam
sed
bene
e
contra
igitur
2°
Consequens
tenet
quia
illud
est
prius
a
quo
non
convertitur
propria
subsistendi
ergo
quolibet
res
per
prius
obiective
significat
se
ipsam
quam
aliqua
aliam
rem
et
sicut
dico
de
vocali
propositione
vel
scripta
ita
potest
dici
de
mentali
ad
placitum
significantem
quod
per
prius
ipsa
significat
seipsam
obiective
quam
aliquid
aliud.
Et
dico
quod
per
prius
significat
se
ipsam
et
non
dico
seipsam
esse
vel
non
esse
propositionem
quia
hoc
esset
contra
dicta
et
multum
refert
inter
ista
ut
patet
intuitu.

Secundo

Prima

Consequens

1^a pro

c. ii.

et tamen termini illarū propōnū oīnō si-
gnificant idem et pro eodē supponūt vt
p̄z intenti q̄re **¶** Confirmat ista ratio
q̄z propōitō eadez cōtradicit vtriqz ip̄
saz g^o si vna eaz est vera et reliqua p̄na
nota est. **¶** His p̄z p̄ simile. q̄z si intellectus
possit p̄ducere istas duas mentales hec
est vera demonstrando seipsā et hec est
vera demonstrādo eādē primā tunc ea-
dem mentalis erit p̄dictoria vtriqz p̄e-
dictaz scz ista hec nō est vera demonstrā-
do eandē. Quam etiā conclusionē v̄l
rationē aq̄ declarāt q̄z nulla alia p̄positio
videt̄ aliis contradicere igit̄. ita erit
in propōitō q̄z nō apparet aliqua rō di-
uersitatis sufficiens. **¶** Tertio p̄bat dicta
p̄clu^o q̄z si detur oppo^o sequitur q̄ eadez
propō mentalis proprie dicta erit simul
vera et falsa p̄ns negatur ab omnib⁹ et
est cōtra dicta. **¶** In quinta cōclusōe p̄ri-
cipali sc̄di capituli. Et p̄na apparet q̄z i-
tellectus formaret istam mētalem. hec ē
falsa demonstrādo seipsaz sicut ponit ad-
uersarius tunc p̄bo q̄ illa est vera et fla
q̄ sit falsa hoc ponit aduersari⁹ q̄z falsifi-
cat seipsam. s̄z q̄ sit vera oīdō ex illo sic
q̄z qualitercūqz p̄ eam significat esse fm̄
totale eius. significatōnem ita est g^o est
vera p̄na t̄z ex dictis in quinta cōclusōe
p̄ncipali sc̄di capituli. **¶** His p̄batur q̄
per eā fm̄ totalem eius significatōnem o-
cise significat ipam esse falsam et ita est
igit̄. nec valz obiectio quā aliqui dāt di-
centes q̄ illa nō significat solū se esse fal-
sam. sed etiā se esse verā. hoc etiā ex p̄e-
dictis satis apparet esse flm̄ nec enazvz
alia solutio quā quidā mgr̄ dat dicēs q̄
talīs propōitio et q̄libz p̄positio signifi-
cans seipsam esse falsam significat etiāz
eū hoc se non esse flm̄ q̄z significat flm̄
esse q̄ ipsa sit falsa ideo dicit q̄ oportet
q̄ significatio talis propōnis explicet p̄
copulatiuā cōpositam ex p̄tibus p̄dicen

tibus sicut per istam copulatiuā aliter ē
q̄z hec propō significat et nō est aliter q̄z
hec propō significat. Salua tamen sui
reuerentia q̄ hec r̄sio nō valz in p̄positio
to declaro. q̄z h̄ forte p̄babiliter posset
dici illo^o de p̄pone ad plm̄ significatōe ta-
men nō sic pot̄ dici de p̄pone mentali p̄
p̄rie dicta q̄z non est possibile q̄ vna pro-
positio simplex naturaliter significans re-
presenter sic cōtradictorie seu habeat si-
gnificationes p̄dictorias. Nam q̄tū re-
pugnat cōceptū qui est naturalis et pro-
p̄rie representa^o hoīs q̄ sit naturalis et p̄
p̄ria significatio aīni tm̄ repugnat v̄l ma-
gis v̄nī propōni simplici que naturaliter
representat v̄nū sensum p̄radictō^o q̄z re-
p̄sentat aliū sensuz p̄radictō^o eīdē et h^o
estimo esse clarū cuiuslibz sano intellectū
Quarto p̄batur illa con^o q̄z si non esset
sequeretur q̄ due p̄ponēs mentales pro-
p̄rie dicte adinucē p̄radictorie essent si-
mul falsae. p̄ns est absurdum. et p̄nam de
claro q̄z si detur per aduersariū illa mē-
talis hec est falsa demonstrādo ipam tē
cōstat. q̄ ipsa est falsa q̄z non potest me-
lius dari cōtradictio q̄z preponendo ne-
gationem toti propositioni. S̄z q̄ ista sit
falsa p̄bo quia aliquat̄ significatur
fm̄ eius totalem significatōnem nō esse
qualiter est g^o est falsa. p̄na tenet ex dic-
tis in quinta conclusionē p̄ncipali sc̄di
capituli. et antecedēs p̄z quia per eam si
significatur suam cōtradictoriam nō esse
falsam que tamē est falsa vt notū est
Confirmatur ista rō quia si detur talis
hec est vera demonstrando suam cōtra-
dictoriam constat q̄ ipsa est falsa q̄z fal-
sificat seipsam. vt patet ex quarta disti-
ctione. sed q̄ etiā sua cōtradictoria sit
falsa p̄z quia cōtradictoria est hec. hec
non est vera demonstrando ipsammet v̄l
saltem hec nō est. hec est vera fm̄ illos q̄
ponūt q̄ negatio d̄z p̄poni. p̄poni q̄ non

videtur esse necessariū i ppōnibus similib⁹. Sed quicqd sit de hoc appet q illa negatiua sit falsa qz significat seipsā nō esse veram z per psequens falsificat seipsam significando se eē falsam sicut p. 3 ex tercia distinctiōe sup̄ posita. Nec v3 illa ratio quā magister ille predict⁹ dat salua eius reueren^a scilz qz talis ppōsi^o significās se esse falsam sicut ista hec est falsa demonstrando seipsā. vel hec ē vera demonstrando suā p̄radictoriā equiualet vni copulatiue seu exponit p vna copulatiua cui⁹ vna pars est ipsamet z alia pars est vna ppositio significās ipsam nō esse falsam sicut ista hec ē falsa demonstrando seipsam exponit sic hec est falsa z falsū est qz hec est falsa z ita pporcionalit de aliis z ppter hoc eius p̄radictio^a debet sui p̄ponedo p̄radictoriā toti ppositioni z debet nega^o ferri supra illos ābos sensus p quos expzi māt partes copulatiue z sic p̄radictio^a eius debz sumi per disūctiua de pubus p̄radicentib⁹. z ideo illa nō hec ē equiualet huic disūctiue hec nō est falsa vel nō est falsū qz hec est falsa demonstrādo per ly hec illāmet ppōnem hec ē falsa cui volumus assignare p̄radictoriā modo illa disūctiua est vera pro 2^a parte z ideo p̄radic^a est vera que equi pollet illi disūctiue z contradicit illi h^o est falsa. vnde qz ista rīssio nō valeat apparet primo quia vt iam dictū est quicqd sit de ppōnibus ad placitum significatibus tamen nō videtur possibile qz illa ppositio mentalis possit habere tales sensus repugnātes. 2° nō videtur qz talis ppositio cathgorica debeat exponi per copulatiua cui⁹ ipsa est pars aut ei cōsimilis quia si sic idē exponeret per se ipsum nec valeret dictū huius magistri predicti qz quando in illa copulatiua exponente ponitur illa ppō cōsimilis pro

pōi exponende qz tūc ab ea rescindit reflexio significationis quā hēbat supra se ppō^o exponenda qz hoc nō valeat patet manifeste primo quia cū loquamur de ppōne mentali naturalit^r significāte nō est in potestate nostra auferre suā reflexionē ab ea seu significatiōē reflexam. 2° quia si ab ea auferret huius reflexio tūc patet intuenti qz illa amplius nō significaret se esse falsam z per psequens copulatiua cui⁹ ipsa esset pars nō exponeret ppōnem significantē se esse falsaz vt patet euidenter sed non curo hic insistere quia hoc reputo manifestū cuilibz aduertenti. sic ergo ex dictis apparet conclusio satis esse probata. Ex predicta cō

Correl^o

Correl^o
P^ossum^o

c.ii

871
sicut vna cognitio non potest esse forā/
lis propria et distincta cognitio sui ipsius
ita non potest esse formaliter cognitio alii
formalis que sit distincta cognitio sui ip-
sius. verbigratia sicut conceptus hominis
non est distincta cognitio sui ipsius sic non
est distincta cognitio sue cognitionis
ita erit in proposito quod sicut propo-
mentalis non potest significare se ipsam non
esse falsam: sic non potest significare aliam
esse falsam que aliam significat eandem esse
falsam. quare et cetera. Tercio sequitur quod
intellectus non potest formare proposi-
tionem mentalem proprie dictam que signi-
ficet suam contradictoriam esse veram. si-
cut ista mentalem hec est vera demon-
stratio sua contradictoria vel istam quod
libet istorum est verum demonstrando suam
contradictoriam et istam deus est patet ex
predictis. Et pari ratione potest dici impossi-
bile est intellectum formare aliquam tale
propositionem mentalem significantem aliam
esse veram que significat illam esse fal-
sam ut talem hec est vera demonstran-
do per ly hec hanc propositionem hec est
vera que demonstraret primam. Quarto se-
quitur quod intellectus non potest forma-
re aliquam propositionem mentalem proprie di-
ctam hypotheticam cuius vna pars signifi-
cat illam hypotheticam esse falsam sicut ta-
lem deus est et hec copulativa est falsa
demonstrando ipsam copulativam ut
patet ex precedentibus. Secunda conclusio
nulla propositio mentalis proprie dicta po-
test significare se ipsam esse veram patet
per primam rationem prime conclusionis
Secundo probatur quia si talis posset signi-
ficare se ipsam esse veram pari ratione ali-
qua posset significare se ipsam esse falsa
Consequens est contra primam conclusionem
sequens est nota ex quinta conclusione.
Possent similia corripere que posita sunt in
prima conclusione ponit de proponere signifi-

cante se ipsam esse falsam hic ponit de pro-
positione significante se esse veram. 2° patet
quia sicut nulla propositio mentalis proprie
dicta potest significare se esse falsam vel se
esse veram ut dictum est sic nec aliqua
talis potest significare se non esse veram:
vel se non esse falsam. Tercia conclusio
est nulla propositio mentalis proprie dicta
potest habere reflexionem supra se ipsam non
patet ex dictis quia sicut talis propositio
non potest significare se esse veram aut se
non esse veram sic non potest significare se
ipsam aliquantulum esse vel non esse puta
se esse particularem vel se non esse particu-
larem. et sic de aliis. quia non apparet ma-
ior ratio de vno quam de alio sicut patet in
tuenti. quare et cetera. Ad hoc tamem aduertenti
mentali intelligo semper de tali proprie di-
cta creata quia de mentali proprie dicta
creata que est deus non est dubium qui sicut
deus est distincta cognitio formalis sui
ipsius sic ipsa significat se ipsam esse ve-
ram quare habet reflexionem supra se.
Secundo aduertendum est quod illa que dicitur in-
telligo de significatione formali quia sa-
tis notum est quod quilibet mentalis pro-
prie dicta potest obiective significare se
ipsam esse veram vel falsam particula-
rem vel vniuersalem. et sic de aliis quia
potest esse obiectum alicuius formalis co-
gnitionis significantis illo sed de tali sig-
nificatione ceterum non intelligitur quando
fit mentio de significatione propositionis me-
talis nec hoc est ad propositum. Sed
contra dicta oritur dubitatio fortissima
videtur enim quod aliqua propositio mentalis
proprie dicta possit significare se ipsam esse
falsam quia certum est quod possum forma-
re istam aliquam propositio mentalem esse falsa
nam in casu ista est vera. ponamus ergo
quod ipsa maneat in mente mea qualibet alia
destruata vel quod omnia sunt vere vel destruata

ete tunc patet qd falsificat seipsam quia significat aliqua propositione mentalem esse falsam & nulla est falsa preter ipsaz quare etc. 2.º sortes potest habere i mente sua istam ppõnem plato concipit falsum & nullam aliam. Similiter & plato potest habere istam in mente sua sortes concipit falsum & nullam aliam & tunc patet qd quelz istarum falsificat seipsam quia non sunt ambe vere & qua ratione vna esset vera & eadem ratione alia qua re quelz significat se esse falsam & multa similia argumeta contra istam conclusionem & sua cozeleia possent fieri que dimitto causa breuitatis. Pro solutione vero istoꝝ et similitu oim pono aliquas pclusiones sine ppositiones. Prima e qd pars propõnis mentalis proprie dicte nõ potest supponere pro ipsamet propõne cuius est pars ista ppositio. satis sequitur ex ppositionibº supradictis sicut p3 intuenti. tamen ad hoc probo eam sic et capio istam propõnem mentalem. omis cognº mea qua non intelligo aliqua cognitione est in mente mea. ista ppositio ne formata in mente si dicas qd subiectu ipsius supponat pro ipsa propõne gº per diffinitione supponis subiectum eiº verificatur de pronomine demonstrante illam ppositione mediante copula talis ppositionis & per psequens ista singularis si formetur erit vera scilicet. hec cognº quam non intelligo aliqua cognitione demonstrando illam ppositionem hoc autem nullo modo potest dici quia eo ipso qd ego demonstro eam intelligo ipsa aliqua cognitione intellectione alia ab ea. puta per ipsum pronomem demonstratiuũ & per psequens illam vniuersale demonstrando illa singlis includit pditionem quia sequitur qd subiectuz illiº singularis non supponit pro seipsa & pari ratione potest dici de aliis. quare etc.

Secundo capio ista mentalem. omis propositio mentalis est vniuersalis si dicas qd predicatum supponit pro seipsa ergo per diffinitione supponis hmoi predicatorum verificatur de pronomine demonstrante illam ppositione mediante copula ipsius & per psequens hec singularis erit vera si formetur scilz hec est vniuersalis illa prima demonstrata quod est falsum ergo patet qd illud predicatum non supponit pro illamet propõne & per consequens ita erit i aliis Et si dicat qd illud prum significat indifferenter qualz vlem pponem gº pari rone qua supponit p alie qua tali sic etia supponet pro illa ppõne cuiº est pars cu ipsa e vniuersalis. Rnº negado pnam qd quis iste terminº ens infinitu significet indifferent omia entia tñ nõ supponit pro quolz ente qd e s3 solum suppoit p deo & ita pot dici i pposito. Secda pcluº pars ppõnis mentalis pprie dicte nõ pot supponere pro dicitº illiº ppõnis cº est pars p3 ex pdicta pºne quia ad hoc qd alique ppositiones contradicant oportet qd termini earum supponant pro eodem cum gº terminus ppositionis non possit supponere p illa ppõne cuiº est pars nec etia terminº pponis que sibi contradicit poterit supponere pro eadem re. quare etc. Terº pclusio pars ppõnis mentalis pprie dicte nõ potest supponere respectu huiº termini veru pro ppõne significare illa ppõnem cuiº illa e pars ee falsa siue falsificante se ipsa mediate vl imediate siue respectu huiº termi falsu in propõne significante ipsam esse veram siue verificantem se ipsam patet ex dictis & etiam quia ex tali suppositione sequitur contradictio si cut ostendi posset ex prius dictis. Et sic cut dixi de suppositione huiusmodi terminoz veru & falsu. ita pporcionaliter pot dici respectu alioꝝ quia nõ apparet

Prima

maior ratio de istis q̄ de aliis. Quarta
conclu^o pars propōnis ad placitū signi-
ficātis non pōt supponere p̄ propōe mē-
tali proprie dicta sibi correspondente p̄
et predictis quia subiectum ppōnis ad
placitū significantis et subiectum mēta-
lis proprie dicte sibi correspondētis sup-
ponit pro eodē vt clarū est. iō si tale sub-
iectū ppōnis ad placitū significantis sup-
ponat pro mentali etiam subiectū mēta-
lis illius sibi correspondentis supponerz
pro ipamet mētali quod est p̄tra prima
cōclusionē. Et istis quattuor ppōnib⁹
plura possent inferri correlaria que pri-
ma facie videntur extranea tamē dilige-
ter aduertenti p̄missa apparebūt vera
P̄r p̄missa em̄ patet responsio ad du-
bitationē. vnde dico q̄ illa ppō aliqua
propō mentalis est falsa in casu posito ē
falsa non quia falsificat seipsaz sed quia
p̄tum pro n̄lō supponit q̄ nō supponit
pro ipsamet vt dictuz est nec pro aliqua
alia quia nulla alia est falsa et propoz^o
naliter potest dici de aliis duab⁹. Et p̄-
dictis etiam p̄ q̄ si ista propō mentalis
et nulla alia formaretur scz omnis pro-
positio mentalis est falsa ipsa esset falsa
q̄ eius predicatum pro nullo supponit
vt p̄z ex prima ppōne. Secundo sequit̄
q̄ hec orō vocalis hec p̄positio menta-
lis est vera nihil demonstrando p̄ ly b^e
nisi propōnem mentalem illi vocali cor-
respondentē nō esset p̄positio. p̄z quia ni-
hil demonstraretur per eā quia nullā ha-
beret mentales sibi correspondētē sicut
patet ex quarta propōne. Conclusio pri-
cipalis et vltima est ista q̄ quolibzmo-
do reflexionis sup̄dicto ppōvocalis scri-
pta aut mentalis improprie dicta potest
habere reflexionē supra se patet ex disti-
ctionibus sup̄dictis. Et ratio diuersi-
tatis quare talis propō pōt hēre reflexi-
onē sup̄ se et nō propō mētalis pprie di-

cta Est hec quia talis propōitio est signū
ad placitū significantis et solum obiecti-
e et nō formaliter rep̄tans vt p̄z ex dictis
et ideo possumus tale signum imponere
ad significantū quicquid volumus di^o
in sic significanto sibi correspondeat sig-
num mentale naturaliter significantis qd̄
notanter additur propter propōnem im-
mediate positam et fm̄ correlariū ei⁹. nō
sic aut̄ est de propōne mentali pprie dicta
quia ipsa est signū naturaliter rep̄tans
et formaliter significantis nec est in pote-
state nostra p̄ tale signum significare vt
volumus vt notū est quare tē. Et hac
conclusionē et predictis p̄z q̄ omnis propo-
sitiō insolubilis est propōvocalis scri-
pta aut mentalis cōiter dicta quia nulla
insolubilis est p̄positio mentalis pprie
dicta vt paruit. Secōdo sequitur q̄ p̄posi-
tionis vocalis scripte vel mentalis cōi-
ter dicte pars potest supponere pro to-
ta propōne cuius est pars. Patet ex p̄e-
dictis et iō apparet falsitas oppinionis
cuiusdam doctoris sollempnis salua tamē
eius reuerentia qui ponit q̄ nūq̄ partes
propositionis possunt supponere pro to-
ta cuius sūt partes. hoc enīz i propositioni-
bus ad placitum significantibus appa-
ret manifeste falsum sed etiam i menta-
libus improprie dictis pars potest signū
ficare totum vt supra tactum est. Con-
cedo tamen q̄ in eis pars potest suppo-
nere pro toto cuius est pars sicut ponit
iste doctor. hoc tamen ipse non probat.
nec distinguit q̄tum ad propositiones me-
re ad placitum significantes et alias qd̄
tamen oportet vt dictum est ideo nō suf-
ficienter respondet ad insolubilia sicut
patet. Si vero dicatur q̄ sicut predica-
tum est supra pars propositionis menta-
lis proprie dicte non potest supponere p̄
tota propositione cuius est pars. Sic po-
test idem probari de propositione ad pla-

estum significante quia caplo istam p/ positionem vocalem. omnis propositio vocalis est vniuersalis. Si dicas qz predicatum supponit pro ipsa ergo per definitionem suppositionis huiusmodi predicatum verificatur de pronomine demonstrante illam et p/ consequens ista singularis erit vera hec est vniuersalis demonstrando illammet quare rē. Ad hoc respondendo concedendo antecedens consequens et cōsequentiā. et dico qz illa singularis est vera non quidem in voce sed in mente sicut patz intuenti nec oportet ad hoc qz aliquis terminus vocalis supponat pro aliqua re qz talis terminus vocalis verificetur de pronomine vocali demonstrante illam rem quia daretur instantia in multis sed sufficit qz composita mentalis talis termini verificetur de pronomine mentali demonstrante illam rem pro qua supponit sic autē est in propositione non sic autem potest dici de propositione mentali proprie dicta vt patet intuenti quare rē. Sequitur ergo qz non ē simile hic et ibi. Si vero dicatur iterum qz ergo in supradictis videat negare experientiam quia cōter videtur omnibz experiri qz sicut possent in voce formari propositiones cuius vna pars supponat pro ipsa tota que significat seipsam esse veram vel falsam. ita videtur qz possūt in mente. videtur enim qz sicut possim formare talem propōnem vocalem hec est vera demonstrando seipsam et significando seipsaz esse veram. ita possim formare talem propositionem mentalem. Ad hoc respondēdo qz ego non nego experientiam. vnde lz ita appareat illa tamē experientia est falsa. Causa vero apparentie est multiplicitas fantastica hoc enim est magna similitudo propōnum ad placitum significantiū ad propōnes mentales proprie dictas quia enim in mul-

tis sunt similes. apparet enim qz sunt similes quoad hoc et hec est origo et radix difficultatis totius principalis ipsorum insolubilium. Causa vero defectus in eis est diuersitas quia non est simile in omnibz predictis propositionibus sicut ostensum est per rationes efficaces. id apparetia opposita est falsa nec est experientia. sic enim apparet nobis qz habemus experientia de multis operationibus intellectus quā tamen non habem⁹ sicut apparet nobis qz propōnes mentales omnino similiter componuntur ex pluribus partibus vt vocales eis correspondentes quod est tamen falsum vt dictuz est superius in primo capitulo.

Estquam inuestigatum est qd
 p/ nominis propositionis insolubilis et ostensuz cui propōni dictum quid nominis possit cōtere. nunc specialiter videndū est de talium propositionum veritate aut falsitate. et per hoc apparebit qualiter sit respondendū ad tales propōnes que cōter dicuntur insolubilia. Circa autē hoc p/ mo premictam aliquas suppōnes. secundo ponam conclusiones. q̄tum ad p/ mo. Prima suppō est hec. omnis propō insolubilis habet aliquā propositionem mentalem proprie dictam sibi correspondentem patz quia omnis talis est propositio ad placitū significans vt dictum est in capitulo precedenti. sed omnis propositio ad placitum significans habet mentalem. pprie dictam sibi correspondentē vt p3 q2 ex hoc dicitur propositio vt patz ex primo capitulo. Secunda suppō cuiuslibet propōnis insolubilis et alicuius propositionis mentalis proprie dicte sibi correspondētis termini sibi inuicem correspondentes significant idem et pro eodem supponunt. patz qz ita est in omnibus aliis verbigratia. hui⁹ propōnis vocalis ho-

Propo

Seda
 propo

mo est animal et propositionis mentalis sibi correspondens termini sibi inuicem correspondentes scilicet subiectus illius vocalis homo est animal et subiectum mentalis sibi correspondens significant idem et pro eodem supponunt et ita est de pro. g. et sic erit in omnibus aliis. quia non est maior ratio de vna quam de alia et etiam aliquando propones inter se correspondentes non significant idem si termini sibi inuicem correspondentes si significarent idem quare etc. Tertia suppositio qualitercunque per propositionem insolubilem significatur ad placitum taliter per aliquam propositionem mentalem vel aliquas mentales significatur naturaliter apparet quia ista est in omnibus propositionibus ad placitum significantibus immo generaliter nullum signum potest aliquid significare nisi mediante signo significante illud idem naturaliter. verbi gratia. circulus taberne non plus potest alicui significare vinum nisi habenti in mente conceptum naturaliter sibi representantem vinum quam aliquid aliud ut patet aduertenti quare etc. Quarta suppositio quelibet propositio insolubilis est falsa ex eo quia falsificat seipsam siue significat se esse falsam ut patet aduertenti et per omnes quare etc. Ex quo sequitur quod quelibet propositio significans precise seipsam esse veram est vera per ex predicta suppositione patet ex hoc etiam quod non apparet ratio maior quare deberet dici falsa. verbi gratia. ista vocalis hec est vera demonstrando per ly hec apparet ratio mentalis sibi correspondens est vera quia non apparet maior ratio quare deberet esse falsa igitur etc. Sed tamen aliquis diceret quod ambe ille essent false certum est quod oppositum non potest ostendi a priori sed bene a posteriori sed non curio quia satis apparet aduertenti. Istis

premissis ponam aliquas conclusiones. prima est. Quilibet proponi insolubili correspondet aliqua mentalis vera. probatur quia capio istam propositionem insolubilem vocalem hec est vera demonstrando suam contradictoriam per ly hec. Tunc argui. isti proponi correspondet aliqua mentalis proprie dicta per tertiam suppositionem et per secundam termini ipsius et termini sue mentalis sibi inuicem correspondentes supponunt pro eodem. g. illi vocali correspondet illa mentalis hec est vera demonstrando illud idem quod demonstratur per vocalem scilicet contradictoriam. ipsiusmet vocalis. Sed constat quod ista mentalis est vera quia ipsa significat precise illam vocalem contradictoriam prime esse veram. et ita est quod patet quia illa prima significat seipsam et est falsa g. ista vocalis contradictoria quam demonstrat esse veram est vera quare etc. Consimiliter et ad hoc clarius posset argui de ista vocali hec est falsa demonstrando seipsam vel de ista fortes dicit falsum et fortes dicat istam et nullam aliam et generaliter de qualibet propositione insolubili ut patet inductiue. Secunda conclusio cuiusque proponi insolubili correspondet aliqua mentalis proprie dicta falsa. Probatur quia per quartam suppositionem quelibet talis est falsa. ergo cuiuslibet tali correspondet vna mentalis proprie dicta falsa. consequentia tenet per secundam conclusionem secundum capitulum. Antecedens nota est quare et cetera. Secundo probatur illa eadem conclusio. declarando que sit illa mentalis falsa que correspondet propositioni insolubili. Unde arguo sic. quelibet propositio insolubilis significat seipsam esse falsam ergo significat mentalem proprie dictam sibi correspondentes esse falsam. Antecedens patet quia propositio

vocalis significat propositionem mentalem representatiue sicut circulus existens ante tabernam representat vinum venale et mediante illa mentali significat per subordinationem illud quod significat illa mentalis vt patet per aristotelem in primo periarmentias dicente. voces sunt note earum passio^m q̄ sunt in anima. p̄na tenet quia arguitur a diffinito ad diffinitionem sicut patet ex quarta conclusione secundi capituli. ideo illa consequentia est bona sicut illa est bona iste terminus homo significat hominem. ergo significat substantiam animatam sensitivam rationalem. Et tunc arguitur sic. Quilibet propositio insolubilis significat mentalem proprie dictam sibi correspondentem esse falsam. ergo taliter significatur per aliquam mentalem proprie dictam. sicut patet per tertiam suppositionem et per consequens cuiuslibet tali propositioni insolubili correspondet aliqua mentalis proprie dicta significans aliquam mentalem proprie dictam sibi correspondentem esse falsam: sed hoc non potest esse p̄ unicam seu simplicem propositionem mentalem proprie dictam sicut patet ex dictis in tertio capitulo. ergo cuiuslibet insolubili vocali correspondet aliqua mentalis significans aliquam aliam mentalem correspondentem eidem propositioni insolubili esse falsam. verbigratia. isti propositioni vocali hec est falsa demonstrando seipsam correspondet aliqua mentalis que est hec est falsa demonstrando eandem vocalem et illa mentalis est verayt patet ex predicta conclusione. Sed iterum sicut patet ex deductione. iam facta eidem propositioni insolubili correspondet ista mentalis hec est falsa demonstrando primam mentalem. Sed constat q̄ ista secunda mentalis est falsa quia significat

primam mentalem esse falsam que tamen est vera vt deductum est quare etc. Tertia conclusio cuiuslibet propositioni insolubili due propositiones mentales proprie dicte. quarum vna est vera et alia est falsa correspondent in coniuncte. Ista conclusio habet duas partes. prima est q̄ cuiuslibet propositioni insolubili due propositiones mentales proprie dicte correspondent quarum vna est vera et alia falsa. Ista patet ex duabus conclusionibus precedentibus. verbigratia. ista propositio fortes dicit sicut posito q̄ fortes dicat ista et nulla aliam habet duas mentales quarum termini. mere solum mentales supponunt pro eodem. scilicet istam mentalem fortes dicit falsum que est vera et quam predicta vocalis significat significatione directa. Aliam vero habet. que significat illam primam esse falsam. scilicet istam hec est falsa demonstrando primam. et ista est falsa. et hanc significat predicta vocalis significatione indirecta seu reflexa. et sicut dico de propositione predicta insolubili ita potest dici de qualibet alia insolubili quantum ad hoc quod ponit conclusio licet non omnino simile in omnibus vt postea patebit. et sic apparet prima pars conclusionis. Secunda autem pars huius conclusionis est. cuiuslibet propositioni tali insolubili correspondent due propositiones mentales inconiuncte. ista patet quia si talis vocalis significaret eas coniuncte non appareret ratio quare plus significaret eas copulatiue q̄ distinctiue seu alio modo hypothetice. Et si aliquis velit dicere q̄ eas significat copulatiue illud est gratis dictum et sine ratione immo apparet contra rationem. quia in nullis aliis propositionibus inuenimus q̄ alicui propositioni ca^e correspondeat mentalis copulatiua seu

queus alia ppothe^a nisi ratione alicuius
sincathegorumatis seu termini sinca
thegoreumatis includētis positi in tali
cathe^a sicut est in pponibus cathego
ricis exclusiuis exceptiuis de definit^o z a
liis consimilib⁹. sic autē nō potest dici in
pposito. quare rē. Ex qua conclusione
sequitur aliqua corre^a. Dumo em se
quit^r q^{uod} quelibet ppositio insolubilis z si
militer eius p^radictoria est ppo^o plu
res patet ex predictis quia cuiuslibet ppo^o
ni insolubili corrūdet plures mentales
inconiuncte corrūdetes cōtradictēs mē
talibus corrūdentibus pponi insolubili
sicut clarum est aduertenti. modo omis
talis ppositio cui sic correspondēt plu
res mentales inconiuncte est ppositio plu
res z nō est ppositio vna ad modū ari
stotelis loquētis in libro elenchoz i fal
la^a fm plures interrogatiōes vt vna. Se
cūdo sequit^r q^{uod} aliquę sint ppones oīno
similes in voce z de terminis pro eis sup
ponētibus. quartū aliqua est ppo^o plu
res z nō alia patz de ista sortes dicit^r fal
sum. plata a plōne non est ppositio plu
res sed simpliciter vna z nō insolubilis vt
patet intuenti. Et similis pot^{est} dici de pro
ponibus scriptis vel de mentalibus ad
placitū significantib⁹. Quarta pclu^o
quelibet ppropō insolubilis est simul ve
ra z falsa. pbatur quia. cuiuslibet tali corre
spondēt due mentales vna vera et alia
falsa. ergo talis est simul vera et falsa.
Consequentia est nota ex primo corre
lario scđi capituli. Nō patet ex imedia
ta pclusionē nec illud debet eē mirabile
in pponibus ad placitū significantibus
que etiā sunt ppositiōes plures. patz in
tuenti. Ex ista pclusionē sequitur etiā
aliqua corre^a. primo em sequit^r q^{uod} cuius
libet pponis insolubilis cōtradict^a est
simul vera z falsa patz ex quarta pclu^o
ne z primo corre^o 3° cōclusionis. Secū

do sequitur q^{uod} aliquę sunt propositiones
omnino similes in voce z de terminis p
eodem supponentibus quarū vna ē sim
pliciter falsa vel saltem non simpliciter
vera z alia simplr est vera patet ex con
clusionē z ex dictis in secūdo corre^o ter
cie conclusionis. Tercio sequitur q^{uod} ali
que propositiones apparent cōtradictere
que tamen non cōtradictūt veracit^r p^rz
quia si sor dicat istam sortes dicit falsū
z plato dicat istam sortes non dicit fal
sum. iste apparent cōtradictere: cū am
be appareant singles de eisde^z terminis
et pro eodem supponentibus et vna sit
affirmatiua z alia negatiua. z tamē iste
non cōtradictūt q^{uod} prima est impossibi
lis z ppositio plures z est falsa vel nō
simpliciter vera. 2^a vero est simpliciter fal
sa z non ppositio plures. Similit^r idē
patet de istis duabus hec est vera demō
strando suā cōtradictoriā z hec nō est
vera demonstrando seipsam. Apparent
em cōtradictere ppter rōnem prius di
ctam. z tamen in rei veritate nō cōtra
dicunt quia mentalis correspondēs vni
z mentalis corrūdens alteri non cōtra
dicunt. Nam prime corrūdent iste due
hec est vera demonstrādo p^radictoriā
istius vocalis z ista hec est falsa demon
strando predictā mentalem. 2° vero cor
respondent iste due hec nō est vera de
monstrando predictam vocalem negati
uam z ista est falsa demonstrando predi
ctā mentalem. 3° vero iste due mentales
correspondeant predictę negatiue patet
quia ipsa est insolubilis z significans se
ipsam esse falsam vt patet ex terciā di
stinctione terciū capituli. ergo predictę
due mētales corrūdent sibi vt patet ex
iā dictis ex pcedētī caplo. Sz q^{uod} iste due
mētales nō corrūdeant aliis duab⁹ men
talib⁹ corrūdentib⁹ prie vocali clarū ē
cuius aduertētī. z posset istud idē decla

rari in pluribus aliis propōnibus insolubilibus sed ista pro nunc sufficiunt
 Si vero petatur que sūt contradictorie predictarū ppōnū insolubiliū cō nō sūt hec. rñdetur q̄ generaliter nō potest melius dari cōtradi^o q̄ pponendo negatōez toti ppōni suatis istis quatuor p̄ditōnibus quas dat aristoteles libro elencorū. scz ad idem s̄m idem similiter et in eodē tempore et iō dico q̄ cōtradictoria isti⁹ fortes dicit falsum esset ista non fortes dicit falsum et d̄dictoria istius hec ē vera. est hec nō h^o est intelligēdo negatōez cadere super istos ambos sensus seu ambas istas mentales corrñdentes affirmatiuis propōnibus sibi contradictoriis et ita est generaliter i quibuscūqz aliis. seruat is istis quatuor p̄ditionib⁹ iā tactis
 Si vero dicatur q̄ in propōnibus singlibus nō refert proponere negationem v^l ppōnez subiecto et p̄ p̄ns videtur q̄ iste orōnes equiualeant fortes nō dicit s̄m et non fortes dicit falsum. Respōdeo q̄ h^o est verū quando vtralibz p̄positio^m est propō vna et nō plures vt bene t̄ge datur in quarta rōne prime conclusōis scđi capituli. S3 sic non est in proposito Si tñ aliquis tñ intelligeret p̄ vñā illarū negatiuarū sicut per aliam r̄ referret negationem p^o seu intelligeret eaz negare sicut dictum est. tñ concedere q̄ ille equiualerēt. S3 si tu diceres q̄ aliq̄ due propōnes possent esse oīno similes in voce et de t̄mis pro eodem supponentibus quarū vna est cōtradictoria alicuius p̄pōnis et alia non esset d̄dictoria eiusdez et hoc pōr satis declarari. S3 satis pōr apparere ex scđo correlario tertie cōcl^o nis isti⁹ quarti capituli et ex scđo quarte eiusdem iō satis apparet q̄ non semp est bona p̄na ab vna propōne ad aliam sibi similem in voce et hoc est clarū ex dictis quare r̄. Quarto sequitur q̄ nul-

la propositio insolubilis vel eius cōtradictoria est simpliciter vera vel simpliciter falsa p3 quia illa sola propō d3 dici simpliciter vera aut simpliciter falsa. cui correspondet vna sola mentalis vera v^l falsa. sic autē nō est de propōne insolubili vel ei⁹ cōtradictoria vt p3 ex dictis igit r̄. Sed cōtra istud correlariū et multa superius dicta occurrit fortis dubitatio de ista ppōne insolubili omnis propō vocalis est falsa. Nam posteo q̄ ista vocalis met sit et ista deus est etiā sic p3 q̄ ipsa est insolubilis et p̄ p̄ns sibi corrñdent due mentales scz omnis propō vocalis est falsa q̄ significat significatōe directa et hec est falsa demonstrando primā mentalem et istam significat ista mentalis significatōe reflexa. Ex q^o sequit̄ tria p^o sequitur q̄ ista propositio mentalis quā significat ista insolubilis significatōe directa est falsa ergo sequit̄ q̄ illa insolubilis est simpliciter falsa qz videtur. q̄ p̄positio vocalis significans significatōe directa est falsa simpliciter. Secundo sequit̄ q̄ non cuiuslibet ppōnis insolubilis propositio mentalis sibi correspondens significatōe directa est vera cuius oppo^m dicebat in declaratione prime conclusōis et similiter p̄ tertiam tertie conclusōis huius capituli. Tertio sequit̄ q̄ nō quelibz p̄positio insolubilis est falsa s̄m suā significationem reflexam quod videtur incōueniens et apparet esse contra dicta ex declaratione conclusōis hui⁹ capituli. et tñ omnes iste tres p̄ne patent qz ista mentalis omnis propō vocalis est falsa i casu posito est manifeste falsa vt p3 intuenti r̄ p̄ p̄ns ista mentalis scz hec est falsa demonstrando primam mentalem est vera quare r̄. Ad ista respōdeo. ad primā cōcedēdo an̄s et negādo an̄az qz quāvis ista insolubilis videatur solum significare si significatōe directa mentalē falsaz tñ non

significat solum illam sed vnā aliā signi-
ficacione refiera. iō nō sequitur q̄ sit sim-
pliciter falsa sicut p̄ ex p̄batione corre-
lari. s̄ bene sequit̄ q̄ sit falsa s̄m quid si
ue s̄m vnā significatōez. et ita d̄z intelli-
gi quotienscūq̄ dictum est sup̄ius ppō-
nem insolubilez esse falsaz. Ad 2^m et 3^m
simul respondeo dicēdo p̄nam et p̄ns es-
se veras. tñ dico q̄ propōnum insolubi-
lium quedā sunt false ex eo precise q̄ si-
gnificat̄ se esse falsas vt iste de quib⁹ exē
plicabatur in p̄ima et sc̄da cōclusioni
bus r̄similiter in p̄ima pte tertie. Et de
illis veruz est quod dicebat̄ qz iste sunt
plures ideo loquebar ibi generalit̄. Alie
vero sunt false non ex eo precise q̄ sig-
nificant̄ se esse falsas vt est in proposito
ista enim omnis propositio est falsa non
est p̄cise falsa qz significat̄ se esse falsaz
in casu posito. s̄ qz significat̄ omnē ppo-
sitionē vocalem esse falsaz et tamē ppo-
nitur q̄ ita sit de aliis est que sit vera et
de talibus insolubilibus verū est qd̄ ibi
inferebatur vt p̄z intuenti. Et sicut dico
de ista ita dici pōt de istis vocalib⁹ omis
ppositio vocalis est p̄cularis et ois p-
positio vocalis est negatiua q̄ lz signifi-
cent̄ se esse falsas vt sup̄ dictū est tñ nō
ex eo p̄cise sunt false sicut satis patet.
Quinto sequitur q̄ nulla propō insolu-
bilis est simpliciter impossibilis. p̄z clare
ex p̄dicto correlario. Et hoc est d̄ mgr̄z
sup̄dictū qui ponit q̄ ois ppō de p̄ z di-
recte significans se esse falsaz est impos-
sibilis. vt ista hec est falsa demonstrando
seipsaz vnde infert d̄iam esse inter ppō-
nē de p̄ significat̄ se esse falsā. z de p̄
significat̄ se non esse verā qz p̄ima est
impossibilis 2° vero possibilis sic ista h^o
nō est vera demonstrado seipsaz s̄z q̄ nul-
la istarū sit simpliciter possibilis vel impos-
sibilis satis p̄z ex dictis. qz p̄ima non sit
impossibilis etiā s̄m quid satis clare p̄z.

qz nulla mentalis ei correspondet vt p̄z
ex dictis quare r̄c. Sexto et ultimo seq-
tur q̄ ad nullam ppōnez insolubile vel
ad eius p̄dictoriz est danda vnica r̄n^o.
scz ipam simpliciter cōcedēdo vel ipaz sim-
pliciter negādo. Ad ex p̄dictis qz s̄m a-
ristotelē 2° elenchorū ad ppōnez plures
non est danda vnica r̄n^o cū ergo quelibet
sit ppō plures et nō simpliciter vera l̄
simpliciter falsa. ideo ad talē debz respō-
deri q̄ est vera et falsa s̄m quid sicut de
scuto albo 2^m medietatē et nigro 2^m aliā
cōcedit̄ qz nec est simpliciter nigru nec sim-
pliciter albu. s̄z est albu et nigru 2^m quid
et iste est modus respondendi ad omnia ī-
solubilia qui lz sit incōsuetus tñ ostēdo
ipsum esse de intentōe aristotelis 2° elen-
chorū vbi soluit ip̄e aristoteles pallogis-
mos fallarum extra d^o nem z ipse ponit
vnū pallogismū ad pbandū q̄ aliq̄ mē-
tiēdo dicat verū seu dicēdo s̄m dicat ve-
rū capit enī ibi. mentiri improprie p̄ di-
cendo falsum et est pallogism⁹. iste di-
cat ego mētiōr z nihil aliud nisi istā ego
dico falsum ipse sic dicendo mentit̄ tunc
g^o taliter est qualit̄ ipse dicit : qz dicit se
mentiri g^o sic dicendo dicit ver⁹. g^o dicit
verū. Illū pallo^m soluit aristoteles ne-
gādo vltimā p̄nam. r̄ndet̄ g^o qz nō sequit̄
sic dicendo dicit ver⁹ g^o dicit ver⁹. qz ar-
a dicto 2^m quid ad dictū simplr et ponit
illū pallo^m peccare penes fallam 2^m quid
ad simplr. Et quib⁹ p̄z tria esse de intē-
tōne aristotelis. Primum est q̄ illa p̄posi-
tio 2^m quid est flā qz aristoteles cōcedit
qz sic dicendo mētiur. i. dicit falsum. 2^m
est q̄ dicta propō 2^m quid est vera qz a-
ristoteles cōcedit qz sic dicēdo dicit vum
Tertiu est q̄ p̄dicta ppō nō ē simpliciter
vera qz aristoteles negat illā simplr soz
tes dicit verū. et sic de intentōe aristote-
lis est q̄ illa propō est vera et falsa sc̄z
quid et tñ nō est simpliciter vera. et p̄ p̄ns

nec sua p[er]adictoria simpliciter falsa. Aliter enim solutio aristotelis esset simplr friuola & nullo ad propositu. id apparet q[ui]a omnia p[re]dicta sunt de intentione aristotelis quare sequit[ur] q[ui]a licet p[re]dictus modus respondendi ad insolubilia sit extraneus et difficilis iuuenib[us]. tamen certus sum q[ui]a cunctis ingeniosis diligenter aduertentibus apparebit pbabilis. Et h[ec] sunt breuiter dicta de vocatis insolubilibus.

Et sic est tractatum finis insolubilium magistri petri de allpaco et cōceptuum.

[Faint handwritten notes and scribbles, including several large letters like 'P' and 'D', and some illegible cursive text.]

